

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима. Суд се извињава што ево каснимо колико, скоро двадесет минута, био је неки проблем са микрофонима у судници, тако су ме информисали из режије, ваљда је сад све у реду.

НАСТАВЉЕНО 02.09.2004. године са почетком у 9,45.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Вујин, Продановић, Радуловић, Вукотић, Перески, колега Калањ није ту, је ли тако, Станић, да ли је Станић ту? Штрбац је ту, господин Мамула, такође, Дозет Ђорђе, такође, Станојловић Бојан, није, Јелушић Рајко је ту, Ђурђевић није, Слободан Сташевић, није, Бељански Владимир је ту, Бојков Александар, такође и Мунижаба Бранко, те одсутни су браниоци Левајац и Апро, ни једног нема, е па онда имамо проблем.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Немамо проблем ја имам пуномоћје, нема проблема пошто ја имам пуномоћје за одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговића?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Драговића, имате у предмету од пре једно десеет дана, не могу тачно да се сетим, када је предато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега, Ви сте адвокат Станић?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Станић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Оптужени су ту? Сви? Добро. Наставићемо са испитивањем сведока сарадника број 1. Господине, како се осећате данас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Осећам се мало боље, али имао бих само једну примедбу, пошто је ово седница затвореног типа, у новинама је изашло име моје, ако могу да Вам приложим, у «Новостима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујем Вам ја то, ја сам чуо да се у том смислу Ваше име помиње у медијима, то је нешто на шта овај суд сада, барем ово веће, за сада не може утицати. Знам. Можемо да наставимо са Вашим саслушањем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У виду питања, на реду је колега Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли може да нам каже сведок где је он тачно стајао када је Топола заклао првог заробљеника, значи, где се налазио тачно у том тренутку? Знамо да је био на рупи, али где на рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Тополу и тога ...?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У односу на Тополу, рупу, трактор, приколицу, значи да опише ту ситуацију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, рекао сам да сам стајао у том реду за шпалир, значи пар метара од рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у реду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар метара од рупе, значи када је трактор стигао, пар метара је трактор био даље од рупе и онда је прво лице извео господин Топола је рекао што сам већ изјавио, ухватио лице за косу и ножем ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су далеко они од Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико метара, а Ви сте већ у стрељачком строју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, стајали смо у том строју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је он био на истом месту и када су следећа два заробљеника заклана? Да ли се померао или је био на идентичном месту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, ту сам био исто.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли може да нам каже са које стране у односу на Тополу и заклане заробљенике и њега је долазила светлост фарова која је обасјавала догађај? Значи, одакле је долазио извор светлости?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам већ, светла су била иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да и видео сам то.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, да ли би било могуће да сведок некако скицира догађај, мени није јасно, сада не знам да ли је осталим колегама, али мени није јасно где се налазе фарови аутомобила који осветљавају, где се налази трактор с приколицом, а где је рупа и где људи стоје? Не могу да схватим положај, а битно је за даље питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то сам Вам објаснио прошли пут. Објаснио сам, понавља се једно исто питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли бисте могли да направите неку скицу распореда, значи, рупа, трактор са приколицом, стрељачки строј, аутомобили који осветљавају, кажете тај простор, у том неком смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, рупа је овако ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли бисте могли то да нацртате то онако у кроки неку скицу? Ви као полицајац сте сигурно били у ситуацији да јако често кроки скице радите поводом неких догађаја, увиђаја или што слично? Је ли имате папира?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имам мали папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма нека, овај, довољан је овај, није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли ради ова документ камера. Позовите некога из режије да дође да нам помогне. Да, да, ево сад кад сведок заврши скицу, онда ћете ме Ви то укључити, већ је укључено, је ли? Да, да. Сада имамо овај други проблем што овде нема микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можемо монитор, председниче, ја мислим да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чијем монитору? Знам, али ми то не видимо, то што он показује тамо, ми то не видимо. Овако ћемо, господине прстом или оловком боље рећи показујте шта је шта и говорите, а ја ћу то пренети и диктирати па ћемо регистровати. Кажете ова 4, 5, ове четири коцке шта је то, то су возила, добро, то је рупа, да напишите ту, ово је шума претпостављам. Где је стрељачки строј? У виду ове линије? Грудобран је иза рупе у односу на стрељачки строј. Где сте Ви овде у стрељачком строју? Добро, нето то је сад линија једна, а то сте тако означили, ово су имена Станко претпостављам, Цетиње, потом, да то је тај редослед.

Сведок сарадник на кроки скици коју сачини коју сви присутни на својим мониторима виде преко документ камере на истој показује и објашњава да се трактор налази са леве стране, да су ове четири коцке у дну скице аутомобили који осветљавају простор испред, да се испред аутомобила у виду црте значи стрељачки строј у коме се налазе почев са леве стране па удесно најпре Станко, потом Цетиње, затим Дашић, потом Драгица, потом сведок сарадник, затим Ђани и на крајњем десном крају Златар. Великом коцком и натписом «рупа» значи рупу иза које се налази грудобран, са десне стране је багремова шума а испред рупе улево од стрељачког строја практично између трактора и рупе означава место где су Топола, Жорж и Кинез заклали по једног заробљеног.

Хвала господине задржаћемо ту кроки скицу за спис можете се вратити на Ваше место.

Кроки скица се значи пословним бројем овог предмета и приложи уз спис.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је трактор био окренут тако да је фаровима обасјавао део који је он нацртао значи према аутомобилима или је био окренут на контра страну па је он нацртао приколицу сад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао био је испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете прилику да и Ви поставите питања и дате објашњења итд. Нешто сад хитно ургентно везано за кроки скицу господине Златар, не видите је, не чујем Вас, дај изађите молим Вас?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Желео бих само да допуни где стоји сведок сарадник број 2 и остали око рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар немојте ви ни било ко други, немојте на овај начин да прекидате саслушање сведока. Добићете прилику, ви ћете добити прилику запамтите то што бисте желели да питате сведока сарадника и ви ћете за то имати прилику знате, не можемо овако интеревенисати онда би могао свако у ходу да се јавља и онда то не би личило ни на шта. Разумели сте питање господине, дакле како је трактор окренут ово што сте нацртали да ли је то приколица или је трактор, да ли фарови трактора осветљавају простор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам не. Били су у правцу даље, значи испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ово је приколица и ово је крај приколице ближе строју и рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Када је Топола заклао првог заробљеника и други кад су заклани јел су они били осветљени фаровима од аутомобила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мало пре сам рекао, јесу.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може метарски да процени отприлике колико је он био од места клања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог места?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Од тог места где су заробљеници заклани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отприлике рекао сам негде око 2-3 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2-3 метра?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Када су извођени заробљеници пре клања, значи та тројица су лицем излазили окренути напред или су назад вучени, како је то изгледало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете извео је, Ви кажете извео је из приколице једног и заклао га, како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па извукао га је из приколице, извео га је напоље, значи извукао га је. Сад не могу да се сетим јел излазио али знам да је изведен напоље, сад не могу тачно да се сетим прошло је времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита да ли су окренути лицем кад су извођени из приколице или леђима, не знате, не сећате се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је пре тог догађаја или после тог догађаја икада видео да је човек односно људско биће заклано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само тада сам видео.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је видео лице те особе коју је Топола извео из приколице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да видео сам али не знам како да вам објасним.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је видео лице те особе када је излазила или је видео само леђа те особе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ухватио га је за косу и приклао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад га изводи напоље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па видео сам кад га је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац да ли сте видели лице тих људи које изводе, лица њихова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу сад са сигурношћу да тврдим. Видео сам да су изведена лица да су приклана, не могу ја сад сваког детаља да се сетим сад нисам ја имао камеру да снимам, можете ме схватити.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може пошто сад не зна да ли је видео лице, да ли може да опише како је изгледала та особа, прва значи коју је Топола заклао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Како је изгледала та особа коју је Топола заклао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Видео сам да је извео, не могу ја да се сетим прошло је времена да ја сад кажем био је плав, црн, знам да је изведено и да је оставило то јако потресан утисак на мене.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Па тим пре, ја мислим кад се остави утисак неки да би требало да се сети детаља, али наставићу са питањима. Да ли је та особа коју је Топола заклао имала гипс или завој на неком делу тела, да ли се можда тога сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Не сећа се или није имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се да ли је имао гипс то сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда реците не сећам се, јел се може схватити да није имао гипс?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа како је та особа коју је Топола заклао била обучена, да ли је имала униформу на себи, лекарску одећу, болничку одећу или нешто друго?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам није била у хангару тад нико униформисан, сви су имали те радничке плаве панталоне имали су те болничке бадем мантиле и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита како је конкретно ако се сећате изгледао управо тај заробљени кога је Топола извео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците не сећате се.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да процени колико је та особа коју је Топола заклао имала година отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако не може, не може, ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не може да се сети.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Отприлике висину да одреди ако може те особе, висину те особе, значи да ли је то нижа особа, виша, просечне висине или се ни тога не сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па сад не могу да кажем 1,80 прошло је дуг период.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа да ли је та особа имала бркове или браду или ништа од тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је то лице нешто рекло пре него што га је Топола заклао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, само знам да је Топола рекао «Јебаћу вам мајку усташку», то се чуло.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: А то лице није ништа изговорило или се не сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није ништа изговорило, господине.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је то лице било везано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се бранило на неки начин, јел пружало отпор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Када га је Топола клао, значи питам баш за тај тренутак лишења живота, да ли се то лице бранило на неки начин или је чучало, стајало, седело?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да га је ухватио за косу и да му је ножем пререзао гркљан, то сам већ једном спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли стоји, да ли чучи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам да је стајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји? Да ли пружа, да ли се отима да ли пружа неки отпор тада у том тренутку кад му је нож под грлом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ухватио га је за косу и повукао је нож преко овога и лице је пало доле.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа можда којом руком је Топола држао нож том приликом, левом или десном?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа одакле је Топола узео тај нож, јел имао за појасом или неком другом месту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао је он свој нож то сам већ рекао први дан. И он и Жорж и Кинез су имали своје ножеве.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел може да опише положај, рекао је држао га је за косу, рекао је да не зна којом руком је држао нож, али да опише мало ближе положај, значи како су окренути према њему у том тренутку, лицем, леђима, са стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ко?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Обојица. Топола и лице које је заклао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па извео га је из трактора и ту га је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него сад њихов положај у односу на Вас, да ли су они у односу на стрељачком строју у односу на Вас да ли су окренути лицем или су окренути леђима или некако бочно, у том смислу Вас бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим, колико се могу сетити да је кад га је извео да га је с леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро с леђа, али у односу на Вас, да ли их Ви видите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да видимо их јел то је било пар метара, то сам малопре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду, али да ли Ви видите њихова лица, дакле да ли их видите спреда или су Вам окренути леђима, разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је било овако укосе, значи видео сам из профила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из профила га видите, њихову коју страну рецимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, ако сам стајао, значи десну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихову десну страну?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Након што му је Топола пререзао врат како он каже, да ли је то лице пало на земљу и моментално преминуло након клања или је још неко време давало знаке живота?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је пао на земљу и како да, кркљало, избацивало је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита да ли је евентуално давао какве знаке живота у смислу неких покрета рукама, ногама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само се чуло оно да испушта из себе како му је пререзан био гркљан, кркљање.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Колико дуго ако може само да определи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим колико, нисам имао ја сат, господине адвокату.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Сад бих се вратио само мало назад на онај догађај испред хангара, каже да је на Овчари када је он дошао испред хангара било 200 до 400 униформисаних лица како сам ја схватио добро, да ли су ти људи били све време тамо док је он био испред хангара на Овчари или су неки долазили и одлазили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да која су била а не могу, ја нисам ја имао камеру да видим, значи рекао сам као што сам јуче изјавио било је доста људи, нисам ја могао да гледам јел ко излазио, одлазио, улазили су у хангар и излазили, да ли су били одлазили са Овчаре то стварно не знам.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Моје питање је значи не у хангару, него војска и униформисани људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Не зна да ли су долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он да ли су долазили, одлазили.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је било неких возила за која је он могао да претпостави да су то возила којим су ти људи дошли тамо или није било никаквих возила кад је он стигао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је било доста возила као што сам изјавио нисам ја знао ко је с чија возила, то је оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи било је доста возила?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Цивилних или војних или каквих, јел може да опише шта је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да су дошла оно што сам и понављам аутобуси војни што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова возила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И било је цивилних возила било је и цивилних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ова возила која сте затекли кад сте дошли на Овчару и кад сте затекли пуно људи тамо, та возила рекосте било их је доста, да ли су она цивилна, путничка возила или су то нека друга?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па цивилна, путничка возила.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је он видео да се једно од тих возила можда враћа или одлази са Овчаре док је био тамо, да ли се сећа тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам кад је отишла прва тура, мајор Вукашиновић, то понављам једно те исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него бранилац Вас пита за ово?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел покушао можда он да са неким евентуално од возила ако се неко враћао да оде па да му је речено да не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, већ три пута на то је одговарао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ако може постављају ми иста питања, значи изморен сам психички можете ме схватити господине председавајући исто једно те исто питање врте само мењају редослед речи.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа када су након пада Вуковара значи 18. новембра почели да се демобилишу да одлазе одатле добровољци, када је почела демобилизација и одлазак добровољаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није била демобилизација колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није било демобилисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Не сећа се ниједног добровољца који је демобилисан и отишао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа Андрић Ивице «Ђетића»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Не зна то лице, не познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете то лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа Лазе из Новог Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли се сећа него да ли познаје, у том смислу?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли зна ко је то, ко је био добровољац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам то лице.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Шошић Ђорђа да ли се сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да описао сам га.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Како је изгледао Шошић Ђорђе у новембру 1991?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Описао сам га онижег раста изразите очи носио је браду, био је у јединици код господина Ланчужанина званог «Камени».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам рекао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Кад су се њих двојица упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После доласка јединице «Каменог», то што сам рекао, после доласка наше тамо пар дана су и они стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ тада сте упознали и Шошића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Било је то све ту је било, значи понављам опет по стоти пут било је две куће даље је био штаб и то све.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Прелазимо опет на тренутак одласка од хангара до Грабова, прва тура кад одлази коју он описује. У првом аутомобилу није нам рекао није ни био питан истина, ко где седи у првом аутомобилу и ко тим аутомобилом управља?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче морам да интервенишем, питан и одговорио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је питан ко је у првом аутомобилу и рекао је, рекао је и ко вози тај аутомобил, а где ко седи заиста није питан колико се сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јесте јуче сте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва тура, први аутомобил?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам «Застава» црвене боје или «Југо» где је возио сведок сарадник број 2, Топола и Жорж, понављам већ десети пут господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поновићете и дванаести ако треба, господине.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није проблем али то сам већ понављао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче, ја се извињавам ово што је сведок рекао то ја знам, али ако може да нам каже значи рекао је ко је возио истина, ко је где седео у аутомобилу, мислим да је битно јер ћемо касније упоређивати његов исказ и исказ другог сведока сарадника и то је веома важно да знамо шта ће одговорити, ако се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, возилом управља сведок сарадник број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Иза, колико се могу сетити, не могу са сигуношћу да тврдим, али знам по ауту да су били Топола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећате наравно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад да тврдим, можда је напред седео а можда назад, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Топола, Жорж да је седео назад, не могу тачно све да тврдим.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа лица за која тврди да га је Жорж заклао на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се, знам да је исто извео лице исто изведено и поред тамо је заклано исто ухватио га је за косу и заклао га, исто је лице избацивало, ваљда пуштало, како да објасним пререзао му је гркљан и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете било како описати то лице, да ли сте било шта карактеристично запамтили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прошло је дуго времена не могу да се сетим, али знам да је пререзао гркљан и да није пуцао колико се сећам, да није био у стрељачком строју, да није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жорж?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ја бих ипак, пошто имамо одређену идентификацију тог лица касније то сведок и не треба да га зна, да ли може за то лице да определи отприлике бар колико је имао година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је сведок рекао на моје питање, да ли може било шта да нам каже о њему, у том смислу каже да не, онда је беспредметно и питати га колико је евентуално имао година, какве је боје косе или да ли има браду, бркове, разумете, дакле, господине да ли било ког детаља, било чега везано за идентификацију за препознавање неког од ове тројице можете да дате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не могу, нисам ја та лица знао, само сам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у овом смислу у смислу описа, «не сећам се ове двојице али сећам се да је онај трећи био изузетно висок» рецимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прошао је дуги период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се код овог догађаја кад тврди да је Жорж заклао то лице сећа којом је руком Жорж држао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам ухватио га је за косу, преклао га, не могу тачно да се сетим којом руком, знам да је лице пало и да је испуштало тај ваздух и то, пререзао му је значи гркљан.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Преседниче, Ви сте га већ питали и он је одговорио али ја нисам до краја схватио одговор на то питање, када су та лица заклана ко их је након тога увукао у рупу и да ли је неко пуцао у њих пре него што су увучени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није пуцао нико, то је рекао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Нисам схватио да ли се сећа, не сећа или није, нисам то разумео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао када су излазили следећи из приколице они су увлачили те и остало је да је после господин Милојевић оверавао «Магнумом» значи који су давали знаке живота после тог стрељања.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Колико је далеко он стајао од лица у која је пуцао касније док је био у стрељачком воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Три метра јел, да ли је нанишанио у то лице пре него што је пуцао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам опалио у правцу без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без нишањења, подразумева тачно одређену радњу, добро, значи не?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је пушку држао на рамену, на боку или како је пуцао с које висине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико се сећам на рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него приликом опаљења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да на рамену, ипак насложено на раме.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Пошто је то ипак мала раздаљина, да ли би могао да определи да ли је тај метак или хитац заправо ишао према глави, грудима, стомаку доле, јел то може да определи или не може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче рекао је у правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу, слажем се, али је заиста ако је испред њега човек просечне висине 170 цм рецимо, а он је на 3 метра и пушка дугачка метар онда је то нешто јако близу и ово питање има резона, ако је то нека знатно већа удаљеност онда наравно да не би могло тако да се говори о правцу, овде су правци већ врло ближи и извеснији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не сећам се где сам гађао, насумице сам пуцао у страху, нисам ја гледао, а не знам да ли сам погодио лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тај положај Ваше пушке не бисте могли описати да је цев усмерена била на горе или на доле или у принципу хоризонтално?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тако намештену сад 3 метра не знам да ли сам погодио.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: То лице је пало након његовог пуцња?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господо сви су пуцали, сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је баш тај заробљени испред Вас пао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па пали су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су пали па и он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је запамтио лице те особе у коју је пуцао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да нам каже како је та особа била обучена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је имало, да ли је та особа ако се сећа имала делове тела у гипсу или завојима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам малопре нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тај у чијем правцу сте Ви пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може да определи тренутак када је од доласка на Овчару он схватио да не може да се врати, да нема како да се врати до капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је рекао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је можда и на ово одговорио, Ви ћете ме исправити ако сам погрешио, када је први пут питао Ђанковића да га одвезе аутомобилом назад, кад је Ђанковић рекао «нећу да те возим»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После свађе која се десила што сам описао кад је отишла прва група и то, после свађе господина Вујовића са мајором Вукашиновићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада, а пре него што сте Ви отишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Аутобуси који су довели заробљенике, четири аутобуса јел су се вратили одмах или су остали паркирани ту, јел може још то само ако није рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: То је већ рекао? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче. Адвокат Мунижаба.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ја бих замолио да питате сведока сарадника пошто је рекао да је 20 минута се задржавао испред хангара, да ли може да опише унутрашњост хангара, не у смислу димензија итд., него да ли је било унутра неких предмета, намештаја, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: У хангару, пре него што су прва лица улазила унутра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је хангар величине можда отприлике.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је било металних, дрвених предмета унутра можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих машина, намештаја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Значи очишћен простор фактички?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је сламе, било је очишћено.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је неко обезбеђивао улаз у хангар, када су почела прва лица да улазе у хангар, да ли је неко био официјално стајао као у обезбеђење улаза у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам већ био одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите поново.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је када смо стигли тамо било је 10-20 војних полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на самом уласку у хангар кад ови долазе аутобуси и људи излазе из аутобуса, да ли је у том смислу био је шпалир рекли сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, шпалир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко друго обезбеђење било, није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је неко лежао испред хангара пре него што је прва тура отишла на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам рекао са леве стране испред хангара Ружица Маркобашић и четири лица која су била с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они лежали, за Ружицу сте рекли да јесте, а ова четворица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Седели су.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли му је можда неко у претходним фазама поступака показивао фотографије окривљених овде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко до сада у току овог поступка показивао фотографије окривљених?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ја бих замолио председнице ако може да погледа све окривљене сведок сарадник и да каже ако може ко није био у шпалиру и ко није малтретирао лица од аутобуса до?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није, а он је рекао ко јесте?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да покаже ко није, ја знам, нек покаже ко није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи да ли може да препозна ко је ко и да каже да ли је био у шпалиру или није?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ко није, да покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или претпостављам да бисте желели да погледа Булић Милана?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ја нисам хтео да поставим питање да определи његов положај у односу на шпалир, пошто је већ причао о томе, значи прескочио сам та питања, сматрао сам, сматрам да је он стајао довољно близу да ли може да препозна лица која не познаје иначе, он је тачно навео лица, значи ја сада молим пошто није до сада никада видео фотографије да покаже лица која нису била тамо или која нису малтретирала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која он није видео?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро, то је методика друго, само питање моје иде у том правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ако је видео, па сад препозна? Каже не знам како се зове али је био?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Рећи ће ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта бранилац од Вас тражи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пођите на крај суднице редом и само десно.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Извињавам се само једно, ја Вас молим господине председниче, опште је познато да се у кривичном поступку негативне чињенице не доказују. Молим Вас не може он да каже сада овај тамо није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја шта ћу тражити од њега, браниоче, знам ја шта ћу тражити од њега. Господине Ви ћете сад поћи тамо на крај, да ли ме слушате, десно пођите, да ли ме чујете, дакле, овако редом ћете кренути, показате на оптуженог, уколико га знате реците како се зове и реците да ли је био у шпалиру или не? Дајте микрофон тај.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Куштро је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите, па нека устане на кога показујете.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господин Мугоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите господине Мугоша.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ђанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље идите редом, значи идете редом које познајете.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Шошић Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните господине на кога је сведок сарадник показао. Дакле то је Шошић, је ли био у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, рекао сам да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не препознајете ове људе тамо пре Шошића између Мугоша и Шошића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ђанковић Мирослав.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите Ђанковића. То је Ђанковић?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците јел био у шпалиру?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Иза је Вујо Златар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза је Вујо Златар?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците је ли био у шпалиру?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није колико се сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нада Калаба, која је била тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била у шпалиру?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Вујановић Станко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, немојте господине Вујановићу комуницирати на тај начин, у реду?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господин Вујовић Мирољуб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујановић био у шпалиру, само моменат?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У жутој мајици господин Драговић звани «Цеца».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био у шпалиру?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Господин Љубоја Маре није био у шпалиру али је био тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекли сте, даље?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ланчужанин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у шпалиру?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. И господин Милојевић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале, људе не препознајете?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не, можда су се променили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али дакле не препознајете остале, у реду?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овамо за пулт. Браниоче да ли би ово био одговор на Ваше питање?
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Хвала лепо председниче.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми смо претпостављам добили неки одговор.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Само бих неколико питања кратко надовезујући се на питања колеге Бељанског али не би их понављао. Мене

интересује следеће, што се тиче оружја, интересује ме да ли сведок сарадник може да каже који је то калибар, о томе није било речи, и који калибар цеви оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког оружја?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Пушке из које је он пуцао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то рекао, мислим да је то сведок рекао поновите то, али мени се чини да сте Ви то рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 16 мм.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли може да определи сачму у патронама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Које су величине сачме пошто каже да је пуцао на голукове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнија, ситнија у том смислу претпостављам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Када је пуцао каже тај први метак, то је колега Бељански сада питао, али ме интересује та лица која су била у строју да ли су била лицем окренута или леђима према њему и према његовом строју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у стрељачком строју, пуцате у људе испред, ако сам добро схватио има их отприлике колико и вас у стрељачком строју 5, 6, 7, да ли су вам окренути лицем или леђима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Лицем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лицем су окренути према вама, према стрељачком строју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек су тако извођени свака група је тако извођена или је било разлика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извођена је тако, извођена је била свака тако група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек су били окренути бар ово док сте ви гледали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, окренути су били.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Он је уперио пушку каже из неког положаја у висини рамена да ли је та цев окренута према средини тога строја ближе да ли може да определи где у односу на строј, да ли како он стоји боље како он стоји у односу на, ако дозволите председнице, он како стоји у односу на строј да ли на лица која су на рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је у лица испред њега.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли он на средини тог строја лево или десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао где је у строју, нацртао је човек.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Још једно кратко питање у вези тога па ћемо ићи даље. Када је у ратним дејствима користио оружје јел је гледао док пуца или је жмурио можда има и таквих случајева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом испалења?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да. 18 и по година може да се деси.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Где? Тамо на Овчари?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: У ратним дејствима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратним дејствима приликом пуцања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, нишанио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишанили сте претпостављам па нисте жмурили када сте пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Када је био на рупи да ли је иста ситуација била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па опалио сам не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли затворили очи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Он је причао јуче о томе када је сведок сарадник број 2 дошао и када је отишао са рупе, да ли може у том правцу још једанпут да прецизира пре свега гледано када је отишао са рупе сведок сарадник број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сведок може да прецизира када је сведок сарадник број 2 отишао са рупе, да ли сведок сарадник то може да прецизира?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да се вратио са трећом групом која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је а кад је отишао с рупе он то не зна?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли зна ко је затрпавао рупу? То су питања важна када дође други сведок сарадник.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, отишао сам.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Рекао је да је сведок сарадник број 2 издавао наредбе за пуцање, на основу чега је он сад издавао наредбе пуцања, самоиницијативно или како је дошао до тога да он може да наређује у рупи да пуцају?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче противим се овом питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас како је дошло до тога да неко може?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је он то чуо или видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је на моје питање је рекао да је сведок сарадник број 2 издавао наређења.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је чуо наредбе које је говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, на основу чега је он то радио то немојте да питате сведока сарадника.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је чуо наредбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је браниоче.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Још ћу два кратка питања, да ли је било заробљавања пре 18. у чети, његовој чети, ако му је познато то и како сте поступало са тим заробљеницима пре 18., да ли је било заробљавања, значи није видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници Ваше чете те треће чете капетана Радића пре 18. новембра имали заробљенике какве?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, не сећам се тога.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли је у чети у команди чете пре 18. било речи да је у Вуковару нестало одређени број лица и да су ликвидирана пре свега цивила, да ли је било речи да ће после 18. бити истраживано шта је са тим лицима било? Да ли му је познато то пошто стално је уз команданта чете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није ми било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: (бранилац опт. Горана Мугоше) Од када сведок сарадник познаје оптуженог Горана Мугошу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па био је тамо испред кафића «Стакленац» смо 1. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то него?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштовани председниче то је баш одговор, мало је промумлао знате.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извините господине ја не мумлам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је браниоче немојмо да користимо?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Знате имате сведока животињских фарми а имате и друштва, имате живот, борбу за опстанак али нећемо о томе, али ипак нек одговори ово мало прецизније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када познајете Мугоша Горана, то је питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тамо од тих дејстава и још у кафићу «Стакленац» и тамо смо се видели, то што сам рекао и да је рекао да ће све д свали на Шљиванчанина и на војску.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Нисам га то питао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја друго не могу да се сетим тачно све датума.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Када га је први пут у животу видео ако треба тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тамо када је био на Овчари. Испред хангара кад је био у шпалиру и то што сам већ објаснио.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја мислим да су сви овде браниоци а верујем и пуномоћници оштећених јасно чули кад је рекао у «Стакленцу» у Новом Саду, ја могу да се закунем у четворо деце да је тако, ако неко од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је браниоче чули смо шта смо чули. Ваш први судрет са Мугошом је био тада на Овчари, пре тога га не знате уопште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци нема питања. Колега Вујин?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Мислим да има смисла питати вероватно би Златар Вујо оптужени поставио то питање које је кренуо али мислим да има смисла питати то што је баш почео да пита где је сведок сарадник број 2 био на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је тамо и сад нам он на овој кроки скици фали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па написао сам, погледајте написано је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вуја него сведок сарадник број 2.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесте сведок сарадник број 2 рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Вујо Златар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо о Вуји Златару говоримо о сведоку сараднику број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овамо господине, а то је БК то је сведок сарадник број 2 хвала лепо. Дакле, на овој кроки скици он је написао БК сведиј сарадбуј брих 2, Само овде да напишемо. Хоћете поново да видите ову кроки скицу? Браниоче?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Само још једно питање, исто на скици ако може да покаже где стоје ти остали људи које он не познаје, значи он је рекао да ту има 20-ак људи који су код рупе он их не познаје, не може да их препозна био је мрак итд., значи где се они налазе док траје то клање и стрељање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац, немамо ми ту још ништа никаквог снимка, да ли се то негде укључује та камера или режија треба да пребаци, ево сад ће режија пребацивати, дакле, ово што је означено са БК то је сведок сарадник број 2, шта је ово К? Кинез, то је К – Кинез, добро, е сад Вас бранилац Бељански Вас је питао а Ви заиста јесте рекли ту је било још 15-20 људи, где су они?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ту, значи около трактора с једне и с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Около трактора значи с једне и с друге стране, овамо десно према овој багремовој шуми?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па можда је и ту било, не могу тачно са сигурношћу да тврдим, али било је ту значи група људи, прошло је дуго времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ову скицу одакле се дође до рупе, дакле пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пут је значи одавде долази се од шуме значи иде се лево ту је био земљани пут, асфалтни пут је 200 метара, значи скретало се лево и ту се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прође се поред ове шуме тако да она остаје с десне стране и рупа остане с десне стране трактору?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево бранилац адв. Станић.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Једно питање сад у вези ове скице које ми се наметнуло пошто је он говорио знамо за она три возила која су ишла једно испред трактора, два иза, овде видимо на скици четири возила, па ме интересује да ли може да објасни које је то четврто возило?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам да је тамо било возило и тај «Југо» који је отишао из прве туре где је остао сведок сарадник број 2 било је још доста возила која ја нисам могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А било је ту још возила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је ја сам само нацртао како је било не могу ја сад да вам детаљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само четири? Ту их је било још?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је још не могу ја сад детаљно.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Објашњавао је али сад би било згодно на скици да објасни којим путем су се вратили, рекао је неким около путем су ишли кад су се враћали са рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Исто тим путем, значи враћено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истим тим путем којим сте дошли?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: С друге стране рупе, нисам схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него истим путем којим су и дошли.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Трактор се окренуо, кола су кренула и ми смо отишли значи истим путем којим смо дошли, значи 200 метара смо ишли на асфалтни пут и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, значи ту се и окрећу возила и трактор управо ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ту је била велика њива.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Само још једно питање невезано за ово, али намеће ми се од раније пошто је улазио у хангар и излазио више пута само за сведока сарадника број 2 да каже да ли га је видео, кад га је видео, у колико наврата, да ли је био у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока сарадника број 2 да ли је видео у хангару?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Да и када, у колико наврата да ли се сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био и отишао је са првом групом и вратио се после треће.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адв. Перковић је желео још нешто да пита.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче ја бих молио да питате сведока да ли је он за време ратних дејстава...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моменат само, молим Вас само колега Баровићу, колега Тодоровићу молим вас мало само.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Или док је био на ратишту да ли је имао било кад хладно оружје, носио и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли му је познат назив «Србосек» или «сијек»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим Вас председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам интервенцију заиста ја вас чујем не знам шта говорите, не чујем шта говорите али смета.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: И смејање долази, ја Вас молим председниче то је смејање и долази од колеге који је критиковао одбрану како се смеје над жртвама и тако даље, па ја питам да ли је сведоку познато шта је «Србосек», њему је то смешно и у хрватским новинама излази како се ми смејемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас браниоче па не заслужује то толико, интервенисао сам мислим да ће све бити у реду и Ви настављате, нема потребе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте председниче већа, ја сам бранилац али ја морам овде сам себе да браним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, Ви овде нећете бранити самог себе, нема потребе за тим ни од кога заиста.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Имам још питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли би председниче већа прихватили предлог да нам дате једну паузу да се пре даљњих евентуалних питања која имамо или некаквих предлога или да се консултујемо са нашим брањеницима у вези даљњих питања и питања која ће и примедбе евентуално они поставити, мислим да ми овде имамо на то право јер немамо сад никакву комуникацију ових 4-5 дана не можемо отићи код њих у притвор ово што будемо мало будемо на пар минута, значи да што кажу имамо једну доиста паузу да можемо мало поразговарати, консултовати се и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то само Ваш предлог или се и остали браниоци томе придружују? Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Председниче већа, уколико дозволите још ова фотографија ако режија то може да врати скицу коју је начинио сведок само да нам још једном ради записника јасно појасни његове скраћенице БК мени нису јасне, да објасни дакле сваку његову скраћеницу на кога се односи на које лице, па каже БК, па К?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, молим режију да поново врати ову скицу на екране.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, прва ова скраћеница БК?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сведок сарадник број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово даље К, јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сведок сарадник број 2, да. Кинез, Жорж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је «Ж»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да али нисам додао, то је «Ж».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је «Ж» личи на двојку број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И како се зове и Топола.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Поред дакле слова «Ж» је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слово «К» је по мени.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам сведок сарадник број 2 БК, ово је Кинез, Жорж и нисам написао Тополу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то «К» или не знам ни ја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Написао сам К то је вероватно требало Тополу да напишем, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте дођите овамо и управо ту преправите што мислите да треба да се преправи прецизно, то је значи Ж квачица, а Топола је значи ту, добро, идемо даље, шта значи ово СТ – Станко, не ово лево доле испод приколице тракторске, то е то, шта значи то? Добро. Вратите се назад.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Господине председниче сад Станко није десно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао лево од Цетиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад је ово Т горе Топола, између сведока сарадника број 2 и овога Кинеза, ово овамо доле је СТА јел тако, то је Станко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Драгица, ја, Ђанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цетиње, само моменат бранилац хоће појашњење управо те врсте, значи Цетиње потом иде, ово Р ДАС или тако некако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Дашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Дашић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово је Драгица, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом иде Драгица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да напишем лепо? ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом Ви и потом написано Вуја, добро, испред ДАС? Добро схватили смо. Значи овако, направићемо паузу од 20 минута, у тој паузи браниоци могу контактирати са својим клијентима, значи не треба их у том смислу наравно по правилима затвора и након тога ћемо питати оптужене да ли они имају што да питају, примете итд. Хвала лепо.

Настављено у 11,25 након паузе ради одмора.

АДВ. СТАНОЈЛОВИЋ БОЈАН: Адвокат Станојловић је приступио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега. Да ли смо сви остали ту? Рекао бих да јесмо. Да наставимо са саслушањем сведока сарадника број 1, само претходно колега Вукотићу нисам баш сигуран да сам све успео да прочитам у овом Вашем поднеску па ћемо касније. Да ли евентуално браниоци имају још каквих питања јер бих дао реч оптуженима, оптужени такође имају право да питају сведока, нема, добро, ајмо редом. Господине Вујовићу да ли имате што да питате сведока?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја уствари немам никаква питања мислио сам да ће бити суочења али могу и овако образложити, значи немам једноставно питања зато што се не слажем ни с чим а он не може да одступи од оне изјаве коју је дао зато што је заштићени сведок. Ако друкчије говори онда неће бити. Значи не слажем се с тим а то ће се кроз даљње изјаве видети, значи да нисам наређивао испред хангара, да нисам отерао мајора Вукашиновића. То ће се све видети кроз изјаве, нема потребе да питам јер он не сме да одступи од своје изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате питања господине Вујовићу ја бих Вас замолио да дођете овде да станете поредсведока сарадника број 1, желео бих да Вас суочим са сведоком сарадником број 1, имајући у виду Вашу одбрану управо на ове неке околности. Станите тако да тај микрофон буде између вас, дакле, окренути сте лицем у лице један према другом. Господине гледајте Вујовића у лице и реците му што имате да му кажете, што сте нама рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био си на Овчари и био си командант ТО. Радић те довео неколико дана пре ослобођења Вуковара. Био си на Овчари и имао си сукоб са мајором Вукашиновићем испред хангара и Каранфиловим, капетаном. Издавао си наређења. Био си тамо Мирољубе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: На Овчари сам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био си цело време.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ти настави па ћу ја наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу мало гласније, молим Вас, приђите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нека ми постави сва питања па ћу онда ја одговорити, да не иде као препуцавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао то што има да Вам каже, реците Ви њему?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Тачно је да сам био на Овчари што ја нисам порекао али сам отишао са Овчаре и ја тамо нисам ни тебе видео као што сам рекао да никог нисам видео нити се могу сетити кога сам видео а нагађати нећу кога сам видео а кога нисам видео. Значи, није тачно да је мајор Вукашиновић био, то ће он потврдити и да сам ја њега отерао. Није тачно да сам ја наређивао. Да ли сам ја био рањен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био си рањен и био си тамо, био си тамо цело време.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Када сам, молим те да ми још једном поновиш када сам постављен за команданта Територијалне одбране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Постављен си од 15 до 20 дана после нашег доласка, у штабу код мајора Тешића си постављен.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Мајор Тешић ме је поставио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, али није била никаква писмена пошто је дошло до свађе између тебе и господина Јакшића капетана.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли ће то потврдити мајор Тешић и Јакшић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја знам да је то тако било.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ја знам да је то јасније због снимања али знам и зашто ово радим. Господин Вујановић Станко, господине Вујановићу да ли имате питања? Онда молим Вас искористите тај микрофон тамо ако имате питања сведоку сараднику?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја Вас јако слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете ме ту?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Чујем, али слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам због чега, каква је ситуација тамо у простору где седите?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Много боља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту ме лоше чујете?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро пробаћемо, можемо и овде ближе, дајте овде ближе.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел проблем да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да седите кад се суду обраћате морате да стојите.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Због ноге, због повреде ноге лакше ми је да седим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напорно Вам је, проблем Вам је да стојите, у реду. Питања дакле господине Вујановићу преко суда, тражите од мене да поставимо неко питање које му већ није постављено.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам ја спомињан на смени Јакшића и постављања Мирољуба Вујовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете ли шта Вас оптужени пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели, или је одговор не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вас пита ово, значи она ситуација о којој сте нам говорили у штабу мајора Тешића када је смењен Вујовић, Ви сте рекосте били испред врата и слушали шта се унутра дешава па Вас Вујановић пита да ли је том приликом он спомињан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна ко је обезбеђивао штаб господина Тешића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Војни полицајци.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна можда командира који је био од војних полицајаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли можеш да кажеш ко је био присутан приликом смене у штабу, у просторији где се тај разговор обавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био присутан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам командир чета, Зиројевић, Бојковски, мајор Тешић, Јакшић, Мирољуб и капетан што је био Стијаковић Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Он је био заменик Тешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешићев, Стијаковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче питајте сведока пошто није био споменуо Радића а каже да је био курир његов и његово обезбеђење, шта је он радио пред вратима господина Тешића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ми смо улазили унутра и исто вршили још једно обезбеђење, дупло обезбеђење, рекао сам у кући колико се могу сетити Мирка Јагетића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Радић присутан том састанку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче не бих волео да га наводите да он каже имена, он је већ пре тога одговорио имена командира чета и није споменуо Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и ја сад не смем да га питам ако Ви кажете?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нисам рекао, то је примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако господине Вујановићу ја ћу да га питам оно што сматрам да треба да га питам, ово је примедба коју смо примили на знање али верујте ми да не стоји, наставите молим Вас.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Извињавам се ако сам погрешо. Да ли сам ја имао некакав чин, питајте сведока?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чин, па не знам колико се сећам знам да сте били командир чете ТО.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није ми одговорио прецизно да ли сам имао чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, чин, не знам тачно. Знам да је био заменик Мирољубов и да је био на правцу чете командира капетана Бојковског.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче замолите сведока да одговара само што га питам. Да ли сам ја у току рата, да ли је видео сведок да сам неком командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте неком командовали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па командовали сте на вашем правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је одговорио на питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није ми одговорио, да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније је одговорио на то питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да на том правцу сте радили са капетаном Бојковским на правцу и долазили сте кући и где сте спавали и где је био штаб капетана Радића, где сам спавао ја у вашој кући да Вам опишем кућу и све остало ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Св. сараднице бр. 1, смисао уствари питања оптуженог ако ја добро схватам јесте у томе да ли сте Ви видели да је Вујановић издавао какве команде, наредбе за време тих операција, акција итд., да ли сте Ви лично видели, присуствовали томе да он издаје какве наредбе коме?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само са да или не молим Вас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато колико је било Вуковарчана у чети капетана Бојковског?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковарчана?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу ја сад да тврдим колико је било прошло је дуго времена, не знам ја у броју, знам да је било стално допуна када су се водиле борбе да је било допуна од стране добровољаца и територијалаца и Вуковарчана.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли то говориш за чету капетана Радића где си ти био на правцу или говориш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо одговор на питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли знаш колико је било Вуковарчана које је водио Мирољуб под командом капетана Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да кажем, једно 40, 50 не могу тачно да тврдим, знам да су после долазили још добровољци који су се прикључивали пошто је сваки дан долазило до борби тешких, да је долазило до страдања и остало, нисам знао толико људи и све, не могу ја све попамтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведоку познато да је постојала још чета од покојног Фот Синише?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам али тог господина не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Знаш или не знаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Молио бих да не врши притисак на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не врши никакав притисак на Вас. Господине Вујановићу, немојте више ниједном да се сведоку обратите непосредно него увек искључиво преко мене. Свако друго питање Ваше је упућено сведоку непосредно. Немојте тако јер то сведок ево видите доживљава посебно. Одговорите на ово питање оптуженог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се тачно сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте да сте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам али нисам видео господина Фота.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведоку познато са колико се људи кренуло у пробој пре него што ће доћи њихова јединица из гардијске бригаде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како ја то могу знати кад сам први пут био тамо у Вуковару.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па можда је чуо кроз разговор пошто је многе ствари чуо можда је и ово чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је некада био на правцу деловања капетана Бојковског, некада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како онда може да објасни кад није био на том правцу где сам ја командовао четом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па Ви сте били господине Вујановићу заменик команданта ТО, значи Мирољубов сте били заменик када је он постављен. Долазили сте нон стоп у штаб код капетана Радића у Вашој кући.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо шта сте га питали, чули смо шта је он одговорио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, нисте добро ни Ви разумели ни он. Ја га питам за командира чета, за чете, а заменик команданта Територијалне одбране то је друга формација, питам га као командира чете да ли је видео да сам ја командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево рекао нам је мало пре да није.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познајеш мајора Шљиванчанина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може да каже сведок какву је он то јединицу имао, мајор Шљиванчанин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јединицу војне полиције и он је долазио господине у Вашу кућу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам чуо какву јединицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Војне полиције. Долазио је у Вашу кућу заједно тада је долазио и господин Војислав Шешељ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја Вас молим да упозорите сведока да ми одговара само на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок ће да одговори оно што ће да одговори.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја га нисам питао ни за Шешеља ни за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали, па нека нисте питали он је то рекао, па шта.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока господине председниче да ли му је познато колико је бројала та јединица од мајора Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица којом је Шљиванчанин командовао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то формацијски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим да је био батаљон војне полиције, али не знам тачно. Знам да је долазио стално у штаб код капетана Радића он био је и Каранфилов капетан долазили су, али нису деловали на нашем правцу колико се ја сећам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да објасни детаљније положај зграде болнице наспрам улаза у двориште болнице, наспрам рецимо капије где се улази у круг болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да нам је то нешто значајно у овом предмету.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, ја ћу се моћи вратити ако буде потребно да одговори на ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, али не мислим да нам је то нешто значајно, положај болнице, улаз у болницу, за ово о чему ми овде причамо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да каже где је био тачно док је Дуловић ушао у болницу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам то већ. Испред хитне помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту болнице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, испред, напољу јер нисам могао да уђем као што сам рекао, пошто је била опкољена.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Видите господине председниче зашто је ово питање што ми нисте дозволили битно. Хитна помоћ се налази у кругу болнице, да ли је он био напољу или је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био у дворишту болнице, па ја претпостављам да је то круг болнице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи ја сам рекао био сам напољу, значи око болнице где је хитна помоћ где је била кућица где је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то двориште болнице, јел то нека унутрашњост или сте били на улици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па испред, то је склоп болнице како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у самој згради, ја сам Вас схватио да Ви нисте били у самој згради болнице у унутрашњости зграде, него напољу ван зграде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је цело време сведок био ту испред или је негде шетао лево, десно, напред, назад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазио, долазио?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам ту поред значи на пар метара као што сам објаснио да је горела зграда МУП-а и преко да су били лешеви.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, е сад смо дошли до тих лешева, господине председниче, нек тачно објасни где су били ти лешеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Мени није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је с преке стране, преко пута. Господине Вујановићу ја искрено не видим сврху ових питања која Ви постављате везано за догађај о коме ми расправљамо?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хоћу да кажем о каквом се сведоку ради, да се ради о лажном сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били, Ви реците, слободно коментаришите, то је Ваше право, не само да постављате питања него и да коментаришете да кажете то није тачно. Ти лешеви се налазе, не знам ни ја, 500 метара даље километар или, слободно Ви коментаришите у том смислу то је Ваше право.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То могу да кажем у поступку у доказном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па искористите ову прилику прво то сад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па ја нисам видео те лешеве пошто сам био тамо 18. новембра и био сам у кругу болнице и пред улазом у саму зграду болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте дочекали Вашу сестру, јел тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питам сведока како и где је видео тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Ви их нисте видели?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам тамо видео Станка, његову сестру Сеју о којој је причано, оца и Наду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић каже никакве лешеве тамо није видео, а Ви јесте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро, он господине може да каже да ништа није видео, ја гарантујем сто посто да је био.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кога је тај дан одвезао сем Дуловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то. Петернек је био.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је то било самоиницијативно одвожење тих новинара или је то било наређење од Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок некад није извршио наређење и да ли је због тога некад био кажењен или санкционисан на неки начин од свог претпостављеног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је господин Дуловић ушао у болницу где су били Петернек и Новак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Снимали су ту око болнице и унутра су могуће да су улазили, не могу ја сад да се сетим, прошао је дуг период, господине Вујановићу. Стално су вам долазили новинари у кућу где је био штаб, то не можете да кажете да није тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Вероватно ти знаш најбоље ти си више био тамо него ја. Да ли може сведок да се сети отприлике колико је било сати када је вратио Дуловића и да ли је вратио само Дуловића или и осталу ову двојицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу видим да упорно инсистирате на нечему што се дешава дан раније, бар према ономе што сведок тврди, не видим неку посебну сврху или неку посебну важност тога, прецизних одговора на ова питања за ово о чему ми овде расправљамо. Можда би било боље да се окренете ка оним значајнијим, суштинским питањима.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Што се тиче болнице само ако може то да одговори, пошто ћемо вероватно позвати као сведока Петернека, ако може да одговори да ли је одвезао назад сву тројицу или једног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их вратили назад, сачекали да ураде посао и вратили назад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта да, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратио их је назад, да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да каже по чему се сећа да је то било, тај догађај на Овчари баш 20.11.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да је било 20., да сам добио наређење. Значи Вуковар је званично ослобођен 18., 19., су се водили људи на Велепромет и остало и добио сам информацију од капетана Радића да заједно са покојним војником Видачеком и Мићом Ђанковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви то вежете господине св.сараднице бр. 1, ако сад разумем добро, Ви то вежете за тај дан кад су завршене операције у Вуковару, у том смислу тврдите да је то 20.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да се сети 19.11., где је био, шта је радио па поближе да нам опише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био у болници са Дуловићем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам око штаба.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па то је питање кад га ја питам колико времена се задржао Ви не дозвољавате да питам. Није цео дан био у болници колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете шта је касније у току дана радио или пре тога?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: После болнице.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам био око штаба.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта значи то «око штаба»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Око у улици Новој, значи око штаба, значи пар кућа тамо, овамо где су били војници моје чете. Припремали смо се полако, скупљали материјално техничка средства за повратак у касарну.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли си 19. видео моју сестру можда у штабу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да била је, дошла је Сеја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам питао кад је дошла него да ли је видео сестру 19.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја кажем да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је господин Радић свој тројци наредио да иду на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то објаснио господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не знам да ли је ово питање било постављено, поставићу га. Да ли сведок има сазнања зашто би тамо била војна полиција још док није било заробљеника у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Откуд ја то могу да знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро питао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чуо шта сте рекли?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питао сам га па шта. Приликом његовог доласка на Овчару да ли је тамо било официра из других јединица и да ли је неко од официра покушао да спречи тучу у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао не, одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам да је тамо био један официр?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је официр војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим је касније причао овај?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причао је пуковник Марић кад кад је довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марић? Пита Вас Вујановић и ја бих Вас то питао, да ли је неко од тих официра присутних покушао да спасе, да спречи тај шпалир и тучу и тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли можда било још неких официра које он није познавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је који су све били и кога је знао и кога није знао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока да ли познаје ко је Милорад Војновић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, први пут чујем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је Панић Миодраг?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Панић Миодраг је био из гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате чин, да ли знате његов чин, функцију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам кад смо били у касарни носио је бркове, био је пуковник али га тамо нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му значи нешто име Јан Марчек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не знам ко је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок лично познаје Вукашиновић Љубишу и Каранфилова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како мислите лично?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ево сад да Вам неко предочи фотографију, да ли би га препознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам био је црн тад, висине око 180.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме говорите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: О Вукашиновићу, а 175, 176 је био висине Каранфилов јер он је долазио заједно са Шљиванчанином у штаб код капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бисте ли их препознали, то Вас пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може прецизно да тврди, да каже, када је Вукашиновић са Каранфиловим дошао значи колико сати је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то сведока питати, питали смо га у више наврата он је то овде бар десет пута рекао «нисам имао сат, да би гледао на сат», па кад је отишла прва тура, тако говори ја сад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто имам исказ господина Панића сад ћу питати сведока да ли је Панић био на Овчари тог дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли знате уопште официра Панић Миодрага, јел знате ко је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је био потпуковник у гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај дан на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам га видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је био господин Боривоје Тешић на Овчари тог дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико ја знам не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је чуо сведок да је можда био Боривоје Тешић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу сведок је рекао тачно ко је био?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја га сад питам да ли је чуо можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао ко је био, био је тај и тај, касније су дошла и ова двојица, био је један капетан из неке јединице која није гардијска бригада и то је то, сад можемо да му поставимо још.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли то значи да не сме више да спомиње никог од официра ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не значи то, али не у смислу да ли је био тај, ако је он рекао били су двојица и то ти и ти, и био је један кога не знам онда сви они други које Ви набрајате подразумева се да нису били и нема потребе да тако га питамо, да ли их зна у реду, да ли као што сте питали да ли зна Јана Марчека, да ли познаје не знам ни ја тога и тога итд., разумете?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи, оне што је споменуо тврди да нико није био више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тако сведока схватио, Ви можете св.сараднице бр. 1 да кажете у том смислу али ја сам тако сведока схватио мислим и остали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато презиме из војне полиције Предојевић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јеси ли сигуран у то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо га.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, рекао сам није ми познато.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да каже како су реаговали пуковник Марић и тај капетан што га он не зна док сте Ви тукли заробљенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су реаговали, да ли су реаговали уопште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да нису.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није то питање. Да ли су стајали, да ли су негде отишли и тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да су све време били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су све време били ту, то је рекао, шта су радили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причали су међусобно, откуд ја знам, не могу тачно да тврдим све, прошло је ипак толико година.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок прецизније да каже колико је трајало искрцавање из аутобуса, значи само искрцавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно од почетка до краја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да тврдим, не знам, ја сам рекао отприлике мог доласка да су излазили један по један аутобус и то нисам ја имао сат да ја то знам, нисам гледао на сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок можда сећа да ли је и сведок сарадник број 2 тукао заробљенике у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок сећа да је у једном моменту дошла војна полиција и истерала све из хангара сем заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ово за попис нећу да га питам јер то сте га већ питали. Јел вршен неки попис то смо га питали јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја га питам нека питања која су већ питана можда се сведок у међувремену сетио, па немојте ми замерити, можда се у међувремену сетио од јуче до данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јуче до данас?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може мало боље детаљније да опише Ружицу Маркобашић, сем онога што је рекао да је имала сукњу, значи била је горе гола, јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је лежала поред врата, да је имала изражен стомак, да је лежала лево поред врата.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Црна, блонд, сива, ћелава, дугу косу, каква?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да су ми рекли да је то Ружица Маркобашић јер ја нисам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени да ли можете што детаљније описати?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знам да је имала стомак изражен, да је имала вероватно сукњу не могу да се сетим детаља, али лежала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дугу косу, кратку косу, плаву, црну у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је Ви ударили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок сећа ко је њу чувао или је једноставно била сама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је био дан или ноћ или сумрак кад је Ружица убијена ту пред хангаром како он описује?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам ноћ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел можеш да поновиш то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете? Ноћ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете њега добро, мене чујете претпостављам, јел тако, али сведока сарадника бр. 1 не чујете добро кад одговори? Св. сараднице бр. 1 мало гласније поновите јер Вујановић слабо чује, знате, па мало гласније у микрофон.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна из којег оружја је убијена Ружица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Из пушке је рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам из аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматске пушке.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како је изгледао тај Зоран с Карабурме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам висине можда негде око 185 носио је браду, то сам описао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Плав, црн?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам црн.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта је имао од униформе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим да је имао СМБ униформу, колико се сећам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја њега слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао, гласно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: СМБ униформу колико се сећам, аутоматску пушку. Када се вратила трећа група из хангара прислонио је пушку и пуцао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, СМБ униформу значи?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је тај Зоран са Карабурме био добровољац, резервиста или активни војник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао добровољац.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У којој јединици ако му је познато може да каже где је био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: На правцу чете капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у којој јединици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем у којој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете само на правцу чете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да били су добровољци и територијалци су били под командом заједно са ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у неком од водова ваше чете или је био код територијалаца у чети територијалаца за коју рекосте да је њоме конандовао Вујовић или је код добровољаца којима је командовао Ланчужанин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или нека трећа јединица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок у току ратних дејстава, пошто је био на његовом правцу, сретао са њим у току рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел може да каже колико пута, али није битно, није битно ако не можеш да се сетиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отприлике сваки други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки или сваки други дан?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како се презива, не знаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да се сети ко је све био у хангару, од познатих нормално кад је прва група улазила у приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био у хангару?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, на кога мислите?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ког познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од људи које познаје из Вуковара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Већ сам набројао људе који су отишли, било је још доста људи, не могу се ја свега сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не који су отишли. Него, Вујановић Вас пита, ко је све био у хангару када је прва тура утоварена и отишла?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мирољуб, Ђанковић и ти, било је још људи које ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али од ових које знате били су и Мирољуб и Ђанковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Ђанковић, имамо два Ђанковића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мирослав и Мића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оба Ђанковића су била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, било је још људи али не могу се ја сад сетити прошло је време, не могу се сваког детаља сетити ко је био унутра, то је улазило и излазило се, била је велика маса људи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам задовољан одговором али нека прође. Да ли сведок може да се сети где се он налазио кад је прва група улазила у приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам рекао да сам био напољу, испред хангара.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Напољу? Одлично. Да ли је тачно да су оне издвојене напољу терали између осталих сведок сарадник број 2, Топола, Жорж или можда још неко у штабу али ја не знам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када је стигао трактор терали су и рекао сам како је било у трактору да су се пењали, да сте Ви издали команде господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питам Вас ко је терао а не како су се пењали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, немојте да прекидате сведока док одговара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао значи поменуо сам сведока сарадника број 2, Тополу, Жоржа, било је још ту људи значи Ви сте издали команду да се крене тамо, значи постројено је, дошао је трактор црвене боје као што сам већ објаснио, људи су се пењали на степениште, напред је у предњим колима «Југо» или Заставине боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Ружица убијена пре одвожења прве групе или касније нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок сећа где је сведок сарадник број 2 био кад су дошли официри?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када су дошли официри он је био на рупи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел може још једном сведок да понови ко је отишао са мном у првој групи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то сам понављао, Камени, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само са Станком, баш са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У првој групи рекао сам било је возило испред – сведок сарадник број 2, Жорж, иза трактора Камени, Цеца и Маре и иза с њим у његовом ауту «Вектри» је био он, Сићо и мајор Катић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сићо је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сирета Дамир, плав онижи, имао је браду носио је личку капу, био је код Мирољуба једно време заменик.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може мало боље да опише Катића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, био је крупан тад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи познаје Катића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да описао сам га.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познајеш Катића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, описао сам га господине Вујановићу, али времена се мењају а мењају се и ликови.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ти се мени баш и ниси променио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте се мени господине променили.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: После колико времена се вратио трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате после колико времена се трактор вратио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да тврдим колико времена се вратио, знам да су остали тамо сведок сарадник број 2, Топола, Жорж и Кинез, ови су се други вратили, да сте се господине испред хангара хвалили да сте «порокали пичке усташке» а мало даље господин Драговић је исто то рекао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок може да се сети ко је све издавао наредбе да се стрељају људи поред рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то. Сведок је то рекао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је можда још неко од непознатих њему лица наређивао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, рекао сам ко је издавао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У реду, хвала. Да ли сведоку значи име Јовица Кресовић нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познајеш Јовицу Кресовића, да ли си га упознао можда после рата годину, две, три?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не колико се ја сећам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се на рупи пуцало рафално или појединачно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад сигурно да тврдим, ја знам да сам један метак опалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У питању су аутоматске пушке, рекли сте тако, сви су имали аутоматске пушке, па Вас Вујановић пита да ли се пуцало рафално у људе испред или појединачном паљбом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се тачно сетим, не могу, знам да је пуцано и да је господин исто пуцао са «Шкорпионом».

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То није господине председниче мали детаљ да се не може сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати сад у том смислу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: На који начин је сведок сарадник број 2 издавао наређења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Исто као и Ви, «рокајте пичке усташке».

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. «Рокајте пичке усташке», тако је рекао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока да ли сам ја и пуцао и наређивао у исто време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сте пуцали и да сте исто и Ви издавали наређења.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У исто време значи, рекао сам то и пуцао сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам ја учествовао у стрељању целе те друге групе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да тврдим, али пуцали сте, група је била.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро хвала не треба ми више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците св. сараднице бр. 1.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Излазили су по пет, шест до седам заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, и сад је то било у неколико наврата, људи су извођени, па Вас Вујановић пита да ли је он пуцао приликом извођења сваке нове групе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тачно, али знам да је пуцао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок видео да сам ја видео да му је пушка заглавила, да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сведок видео да сте Ви видели?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, добро, па шта. Јел сам ја видео да ти је пушка заглавила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам се повукао и да је могао да види пошто је стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се повукли па ушао уместо Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да ушао на моје место Зоран, после су се друга лица која ја нисам знао који су били тамо а који су још били тамо нисам познавао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је овде сведок данас направио скицу како је могуће да сам ја са те даљине видео да му је пушка заглављена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сведок и не тврди. Сведок и не тврди нешто да сте Ви видели нешто, што само Ви знате јесте или нисте, него он тврди да је изашао из строја због тога.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јел сте ви господине Вујановићу били на рупи да Вас питам?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ајде, не питам те ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не питам га ништа, нек не коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу само питања постављајте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па и он коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само постављајте питања. Имаћете прилику да се непосредно обратите један другом.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Е овако пише у његовој изјави на страни 6: «Станко ме је опсовао и рекао ми да се извлачим зато што је видео да ми се пушка заглавила», па сад говори нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад говори да се склонио из стрељачког строја.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја га нисам питао да ли се склонио или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да расправљамо господине Вујановићу то ћемо схватити као Ваш коментар.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да се сети колико је дуго трајало стрељање друге групе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам имао сат, не могу да тврдим колико је трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ли господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Чујем. Да ли је сведоку још неко замерио можда тог тренутка кад му се пушка заглавила што не пуца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, само Ви господине.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само ми. Да ли сведок зна после повратка те групе у којој је он учествовао да ли је испред хангара била иста гужва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је испред хангара...?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Било исто толико људи кад је дошао значи 200, 300, 400 колико је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, било је доста људи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок носио још нешто од наоружања док је био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је све заробљенике оне што је убио мучки испред толико људи, испред хангара убио из мог «Шкорпиона»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, да Ви сте ми дали и рекли сте «рокај пичке усташке».

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведока неко спречавао да не убија испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао после трећег изведеног лица да је Ђанковић пришао и рекао «који курац то радиш».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Вас је неко спречавао, да ли Вас је неко одвлачио «еј, ало, немој, шта то радиш»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна пре него што ће он извести некога да ли је било неког извођења из хангара или стрељања нисам рекао стрељања него извођења само пре него што ће он убити те своје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извођење из хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извођење не да су људи изведени па убијени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли знаш које је боје футрола где сам држао «Шкорпион»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Боја коже.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Црн?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Боја коже.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па црна кожа може бити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао боја коже, браон сте имали опасан појас. Имали сте обучену «меклауд» јакну и маскирну униформу и црни шешир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И црни шешир?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна колико метака стаје у оквир «Шкорпиона»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У оквир «Шкорпиона»? Имате две врсте оквира, значи од 10 и продужени од 25 колико ја бар мислим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведоку познато да «Шкорпион» са великим оквиром не може стати у футролу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да постоји а то не знам, не могу да тврдим са сигурношћу јер нисам носио «Шкорпион», нисам га дужио формацијски.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То што он није носио то је господине председниче лаж, то ја знам. Сад можда је ово стручно питање господине председниче пошто је био војник сусретао се са више врста наоружања можда зна да ли зна која брзина испаљивања метка рафалним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли можда зна, он зна све?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А која брзина метка испаљивања аутоматске пушке, то си дужио, то си морао знати то си учио у војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, немојте то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је одвожење тих заробљеника ишло истим темпом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, мало прецизирајте питање, како истим темпом?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ако наведемо рецимо да свака тура се задржала тамо 3 сата примера ради наводим, па се вратила после пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, отприлике да је то исто задржавање било или су неке трајале дуже, а неке краће, у том неком смислу Вас пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да се сетим колико је то временски трајало, знам да сам после треће, значи туре негде између као

што сам рекао 11, 12, 1, сам тражио начине да одем са Овчаре, а не могу ја, нисам имао сат и нисам могао да гледам колико је временски то трајало.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато име Мирко Љубишић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, Мирко Љубишић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто то говори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А презиме Иванковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити, знам да је био др. Иванковић и «Џо», ја мислим да је био Иванковић колико се сећам, ако је то то лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је др. Иванковић и био је Џо Иванковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, његов син да је био Џо Иванковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Џо». А да ли њега знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим да га опишем али знам да је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим да јесте, али не могу сад да се сваке фаце сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у неким турама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу то да тврдим, нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли си ти са мном ишао још у којој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, само у другој.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја бих сад прочитао ово на 16. страни «сећам се још да одмах након што смо дошли после прве туре са рупе Станко рекао једном човеку у униформи са брковима који је за време возио комби, развозио храну, то је комби беле боје, да иде по муницију на Петрову гору» зато га питам да ли је био само у једној тури или у две?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питан је већ то, у том смислу је већ питан и објашњавао је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може да каже сведок кога сам ја то слао по муницију, на који начин и тако мало да опише тај детаљ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам то рекао да је послао тога господина, брку који има светле очи колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још људи са тим брком, да ли је још људи са тим брком ишло?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, али знам да су тад одведена и она четворица која су била поред хангара с десне стране.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је одвојио те људе и рекао им да уђу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам не могу да се ја сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су то били нечији познанци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Вујановићу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро он то не зна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да објасни зашто онда није отишао са комбијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока зашто није отишао том приликом, то овом приликом нема потребе да га питамо још додатно зашто није отишао с оним комбијем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па кад је био уплашен дечкић јадан. Да ли ти је познато име, да ли уствари познаје Ћапала?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мирко Војиновић покојни, на кога се твршили у Новом Саду притисак и рекли сте неке погрдне речи док сам био у притвору.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче, већ кад смо код тога...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте о Војиновићу нешто и говорили ја сам схватио да је изводио тамо некога из хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, два лица то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли то онда значи да је свако могао неког извести?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Ћапало био тамо неки командант, командир, шта је био, какву улогу је он имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Команданти ја сам рекао ко су били. Могао је свако да изведе лице. Значи било је несметан улазак и излазак из хангара.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па јел Вас нисам питао јел ја и Мирољуб нешто спречавамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви нисте уопште спречавали да сте спречавали не би дошло до овога.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи ми се нисмо тамо ништа ни питали тамо је улазио ко је улазио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте тамо били господине главни, да се не понављам. Опет се извињавам настрадалим жртвама на Овчари и њиховим пријатељима, мени је јако жао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја се сећам господине председниче да их је он звао Усташе а сад су настрадале жртве.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја се опет понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без коментара то није било питање, ја чекам да господин Вујановић постави питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна да ли неко још од Вуковарчана говори жаргон који је он говорио из свог родног места «пошприца», «рока», јел може још неког да наведе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од Вуковарчана користи те термине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је вуковарски жаргон, то сам рекао. То нисам ја донео. Ја сам први пут тада ступио, са Народном армијом, у Вуковар, први пут, значи до тад никад нисам био у Вуковару.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: По чему тврди сведок да је то вуковарски жаргон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од сведока шта каже на то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока да ли је тачно, да ли се сећа да је долазио код мене на радно место у Батајницу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, никад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сећа да сам радио у обезбеђењу Војислава Шешеља?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам чуо али нисам никад долазио у Батајницу код Вас, господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел могу сведока да подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да не, то је било дана тог и тог и тако даље, зашто да не, ако желите.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То ћу оставити за касније само ћу га подсетити на кратко кад је дошао са једним мени непознатим лицем у ауту, ја сам обезбеђивао породицу Војислава Шешеља испред куће и он је дошао са аутомобилом са отвореним прозором а пре тога је знао да сам у обезбеђењу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, којим аутомобилом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, сачекајте, кажите господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Отворио је прозор и овако гестом ми направио «пошприцан си», мало је паркирао, ту смо се изљубили и поздравили и тражио је услугу од мене да се пребаци са радног места на којем је радио пошто ту нема пуно пара да га се пребаци на ауто пут. Ја сам то одбио, знам да тако Воја нешто не би направио и ето то сам га подестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се дешава када? Подсетите га, и то временски кад је то било, ако га већ подсећате?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је био подпредседник владе Војо, ако може некако помоћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине св.сардниче бр. 1 желите ли да коментаришете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је ноторна лаж, мислим ја немам ново шта да одговорим, то није истина.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок сећа на који начин је извршена допуна муниције када је стигао тај ко је довезао муницију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је довежена муниција и да је допуњена, не могу ја свега да се сетим, али знам да је довежена муниција са како сте Ви тада наредили са Петрове горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај брка тим комбијем је довезао муницију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Нисам ја тамо имао сниматељску камеру.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Овде пише да је извршена допуна муниције па питам на који начин и коме је извршена допуна муниције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао то што сам рекао да је доведена муниција на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то дељено ту та муниција, да ли је дељена ту и коме или је комби продужио према рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу сваког детаља.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок сећа ко је у трећој тури наредио да уђу у приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да се сетим, али рекао сам, већ сам напоменуо ко је ишао у трећој групи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питао сам ко је наредио да уђу у приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу, рекао сам не могу да се тачно сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли можеш да се сетиш од кога се чуо да је Јовица Кресовић, Мирољуб и ја добили милион динара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То се причало и поновио сам не могу да се сетим имена, да се склоне лешеви са Овчаре.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Где се причало, по чаршији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причало се не у Вуковару него после пар година сам ја то рекао. А јел сте Ви онда били на Овчари господине Вујановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да питате Ви сведока господине.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Био сам, како нисам био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имам. Да ли је тачно да си се са Надом састао само једанпут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да се састао са Надом само једанпут у Руми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се том питању колико се пута састао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се са Надом састао само једанпут? Немојте тако, да ли је тачно, јер је објаснио у којим приликама се састајао са Надом па је онда ово питање врло сугестивно, да ли је тачно да је то било само једном, а он човек рекао више пута. Чули смо на те околности смо чули сведока.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја само читам из његове изјаве што он каже, зато питам да ли је тачно. Да ли је тачно да је тражила од тебе да кажеш да нисам био командир чете, само са да или не одговори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да тражила је и показивала ми је изјаве свих сведока тада у Руми, у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу Ви тако можете да урадите нешто што ми нећемо да дозволимо, ако узмете његов записник па онда читате редом и онда га стално питате да ли је тачно и ако то дозволимо сваком од људи у овој просторији онда ће он одговарати на једно те исто питање 59 пута, а то нећемо. Он је на та питања одговорио, значи потрудите се да га питате нешто што већ није питан, а Ви сматрате да је важно за Вашу одбрану или можда за целину или да се на неки начин доведе у сумњу он као сведок. Значи, пробајте да та питања Ваша формулишете на онај ниво да се ради о питањима која му нису постављена, а значајна су по Вашој процени а ми ћемо касније проценити да ли то јесте тако или није. Немојте да му понављамо а посебно овог нивоа да ли је тачно, да ли је тачно. У реду?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У реду. Да ли може сведок да се сети кад је рекао да је отишао на спавање после него што је стрељао људе на Овчари где је тачно спавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тачно спавао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам отишао да легнем у дневну собу где вам је био регал и шанк, а да сте имали испред малу кухињу. То је нова кућа како би ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кућа у којој је био штаб капетана Радића, а где су живели Станко, Станкови родитељи и он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Станкова мајка није била ту, рекао сам отац Бранко је био и ту значи била је та кућа са поткровљем, а Станко је долазио повремено и спавао је пошто је у дворишту била још једна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једна кућа, да ли је у тој кући била и Нада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је колико се ја могу сетити.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сведок може сетити 19. навече да ли је био значи пред спавање говорим 9, 10 сати, у штабу где су били ја, Нада, Сеја, мој отац, Хација, Радић, још ко је све био у штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. увече? Разумете шта Вас пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Могуће.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна како се презива Драгица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, знам да је била на вашем правцу добровољка, црна, онижа, која је исто долазила с вама у штаб и носила је «Шмајсер немачки» калибар 7,62 пиштољске муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Из Новог Сада, била је под командом господина Вујановића.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја ћу ти рећи како се презивала та јунакиња српска, Мастикоса.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро, драго ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мастикоса, рекосте?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да. Да ли може сведок да се сети кад је убијена Ружица Маркобашић, где су били сви остали ови које је он сад навео да препознаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови које је навео да препознаје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се ја сад све сетити, ја сам рекао да је после доласка, значи треће групе дошао је значи Кинез, сведок сарадник број 2, Топола и да је Зоран пуцао испред хангара и да је парче ткива пало на браду господина Вујановића и да су га тад назвали «пичкица».

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пичкица» господине Вујановићу, тако је рекао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А ко ме је тако звао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само Вас је могао звати Мирољуб и ти, вас двојица пошто сте ви били...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су само га је Мирољуб тако звао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Морам да кажем сведоку господине председнице да птица после рата није било још 3 године у Вуковару, тако да ово што је он пуцао у голуба, можда је глинене голуб био ту, можда је пуцао у глинеог голуба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У глинене голубе?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања господине Вујановићу? Ово смо схватили као коментар, јели?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје малог Џоа.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам али га не познајем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли си га виђао у току рата у току дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, ако не познаје, ако је чуо за некога таквога?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имам још неких питања. Ништа завршио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да коментаришете казивања сведока?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел могу ја то оставити за касније за шлаг на торту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете наравно али сада ћу Вас замолити да дођете овде код сведока, да се окренете лицем у лице један према другом, не тако господине Вујановићу него прођите Ви са друге стране. Господине Вујановићу Ви рекосте да желите то за касније али ми желимо да чујемо

сведока да Вас погледа у очи и да Вам каже. Господине гласније молим Вас, гледајте се у очи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Издавали сте команде, на рупи и пуцали сте и били сте један од главних тамо на Овчари.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта ти то значи главни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Од команданата.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сад си рекао да је командовао сведок сарадник број 2, Мирољуб, ја, сви који су тамо дошли изводили и уводили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да господине рекао сам ал сте Ви били тамо главни, издавали сте команде за излазак прве групе и то и стојим иза тога, то је било хиљаду посто.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам само питао сведока да ли си ти можда имао некад на себи везану црвену мараму и црвену јакну?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Никад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел можеш да се закунеш у то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Кунем се, црвену јакну никад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А црвену мараму?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао биле су црвене мараме али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу рекли сте немате питања ово је ипак суочење.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имам још два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да чујемо непосредно у очи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било заробљених кад сте се Ви вратили са, да ли је било заробљених људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи све сте убијали, ко год се предао тог сте убијали, јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ко је то изјавио?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па ти кажеш не знаш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја кажем не знам да ли је било заробљених.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А шта ако се појаве једно 5 до 6 сведока који кажу да си ти одводио њих као у штаб и онда си успут убијао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То није тачно, господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Немој ме звати господине ја и ти смо увек на ти били.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не господине Вујановићу то није тачно све је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону се примакните кад говорите.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Брате ти си признао да си убио, свака част то је храбро од тебе, али ово што си сад говорио можда се то десило тако само што си изменио играче у тиму на наговор нечији, а и то ћемо сазнати ко те је то наговорио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није ме нико наговорио господине.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта гледаш тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не гледам никог господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта више да му кажем да му пожелим све...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Св.сараднице бр. 1 гледајте га у очи и реците му да ли Вам је наредио да рокате са «Шкорпионом» она прича?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Знаш да си ти говорио рокај, шприцај, рокај, шприцај то си донео човече божији, зашто лажеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не лажем, ја говорим истину.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нико од Вуковарчана није говорио рокај, шприцај, то си ти рекао, ти си причао, па то ће потврдити још њих сто.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Може потврдити ко хоће ја сам рекао истину и желим да истина изађе.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Свака част, говорим ти о шприцању, рокању и то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То није мој жаргон, то је жаргон вуковарски господине Вујановићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно да ли је то жаргон вуковарски или неки други али је важније оно господине ко је Вама шта наређивао, гледајте га у очи и реците му да ли Вам је он наредио то или не, њему реците?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте господине Вујановићу наредили, да се пуца и да убијамо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта да пуцаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да рокам пичке усташке, тако сте рекли?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како, дај понови још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Реците господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел пијеш ти неке таблете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел си гладан, јуче си био гладан па зато слабо причаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Гладан си, па онда паузу за доручак, ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу можете се повући на Ваше место.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Господине председнице молим Вас само секунд један, да кад већ суочавате дајте ми на ове околности око оружја које је господин носио оружје, каква су ту сазнања и тако даље, господин каже да је носио само «Пумпарицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он рекао а из одбране оптуженог Вујановића не произилази ништа на те околности које оружје је носио сведок сарадник бр. 1 и нема потребе да их суочавамо у том смислу. Господин Вујановић је своје коментаре на казивање сведока оставио за касније може и сада ако жели.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јел може пауза извињавам се господине председавајући, мало да се одморим јер ово ипак није пријатно ипак је ово почело да се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумео сам. 15 минута пауза.

Настављено у 13,10 сати.

Видим да смо сви ту.

Господин Ланчужанин. Како чујете Ви господине Ланчужанину, чујете добро, можете онда ту сести пошто знам да и Ви имате проблема са ходом. Укључите микрофон. Да ли имате питања господине Ланчужанин сведоку сараднику?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сведок сарадник може да опише мој долазак на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да опише?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не може, да не зна уствари кад је то било само Вас је тамо видео, сам долазак не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је био дан, сумрак или мрак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине св. сараднице бр. 1 Ви сте у том смислу рекли шта сте рекли. Ми смо то чули, а прецизно Вас пита господин Ланчужанин кад сте га први пут видели значи да фокусира на то кад сте га први пут видели тамо да ли је био дан или је била ноћ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам био је дан, ја мислим да је био дан.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Молио бих да ми прецизно одговори где ме је све конкретно видео на којим локацијама на Овчари и колико пута ме је видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да си улазио повремено и излазио из хангара и да је отишао с првом групом после ту била је маса било је ту вероватно не могу ја сад са сигурношћу да тврдим али знам да је био тамо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је видео кад сам се вратио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када се вратио са рупе? Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи видео је када сам се вратио из правца рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да Вас је видео и кад сте отишли и кад сте се вратили са Грабова.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сам још одлазио за приколицом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, ја сам само рекао за ту прву групу не могу се друго сетити, нисам ништа друго изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Како сам био обучен и како сам изгледао тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао господине Ланчужанину, немојте да понављамо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Како сам изгледао тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, да сте носили браду и тако даље.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да сам носио браду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте носили браду, да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Какву сам капу имао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче ја се противим овом питању да ли је имао нешто на глави, да ли није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку капу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сам имао нешто на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сам имао специфичну неку капу на глави у односу на све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште имао неку капу на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао је, сад ја мислим колико се могу сетити као качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качкет, кожни качкет?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, овај маскирни колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирни качкет неки?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Који сам аутомобил возио и које је боје био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то господине Ланчужанину.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Које боје је био само ми кажите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам «Пасат» колико се могу сетити зелене боје.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зелене боје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Сведок је рекао да сам ја тукао тамо неког на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да у хангару.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је то још неко видео сем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можемо питати сведока.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сведок може прецизно да објасни мој одлазак за приколицом ако је све посматрао, гледао значи гледао је утовар приколице, гледао је како су постављене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да сте Ви отишли са аутомобилом за трактором, то је рекао и рекао је који сте били у том...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Иза трактора сте били, рекао сам да је био иза трактора.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ко је био све са мном у аутомобилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то господине Ланчужанину.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није рекао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја бих волео да понови ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојмо да понављамо рекао је да је био са Вама у аутомобилу и Драговић и како се зове.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Милојевић и Маре.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи Драговић, Милојевић и Маре и нико више није био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи не може да каже тачан број људи у мом аутомобилу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи то је четири?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, колико се ја сећам вас четворица.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ово је већ одговорио повратак мој из правца рупе то је значи приметио је кад сам се вратио, а да ли је приметио ко се са мном вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није рекао ко је са мном био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро посредно можемо то тако тумачити да није рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да се није вратио из ваше групе да се није вратио Кинез који је био с вама у колима то сам рекао из прве групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћу Вас ја питати везано за ово питање господина Ланчужанина ко се вратио са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Маре и Цеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба су били, обадвојица су били са њим у аутомобилу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био, евентуално од људи које Ви не познајете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, нисам видео.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сведок може прецизно да каже у које време је отишла прва приколица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, тако је рекао, знате.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је мајор Вукашиновић после те прве приколице дошао на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је питан господине Ланчужанину.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи после прве приколице, после одласка прве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После одласка прве приколице.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је сведок можда пре одласка пве приколице неког ликвидирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, да није.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи није никог ликвидирао пре одласка прве приколице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је бар рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих питао нешто друго сведока сад везано за ово Ваше. Од момента када одлази трактор до момента када се враћа аутомобил господина Ланчужанина колико је по Вама прошло времена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу са сигурношћу да тврдим можда сат и нешто, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако. Отишла је ова колона како сте је описали, аутомобил испред трактора, потом аутомобили иза, када се враћа господин Ланчужанин са његовим аутомобилом и овом двојцом у аутомобилу? Да ли је то исто било у некој колони неких возила, ако јесте којих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу ја сад да кажем тачно у колони кад је било. Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћа заједно са трактором или не, или се враћа пре трактора или се враћа после трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам пре трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћа се пре трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама рецимо колико пре трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да Вам кажем са сигурношћу не знам, можда десетак, двадесет минута, не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што се трактор врати сам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сведок може да каже на који начин је Кинез вршио притисак на њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кинез, на који начин је вршио притисак на њега, па одговорио је на то, рекао је, рекао нам је то, он је то објаснио као притисак и рекао је уствари шта се дешавало.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је сведок свој долазак с Кинезом код мене у Шид у јулу, пре давања његовог исказа истражном судији, намерно или случајно изоставио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Шта? Ја сам рекао да ме је Кинез водио и да је вршио на мене притисак а Ви сте исто када сам ја био тамо, Ви сте исто долазили и дружили се интензивно са мојим оцем, значи тако заједно и господин Милојевић, пошто мој отац о овом случају није знао ништа.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Као прво твој отац је долазио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се тако је господине Ланчужанину било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са Милојевићем ишли, ово како каже Ланчужанин, у Шид код њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отишли смо једном давно у Шид.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли може да каже шта смо причали тада, шта је уствари он мени причао тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не можеш се сетити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси причао какав проблем имаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси питао шта је ко од нас дао изјаву истражном судији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси рекао мени да си убио само једно лице и да ти је то проблем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не господине.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А зашто је уопште долазио код мене, да ли може то да ми одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зашто је уопште дошао у Шид?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: По наговору господина Милојевића.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А са чијим сте возилом дошли са Милојевићем или са твојим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са мојим.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи не сећа се шта ми је тада рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не господине Ланчужанину.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли се сећа да ми је рекао да је одлазио код Мирољубове Данијеле у Ветерник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси рекао Данијели да ако будеш ти тонуо да ће тонати сви с тобом заједно, ниси то изговорио у Шиду када си био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сведок може на крају да каже колико је уствари људи убио он тамо на Овчари, пошто је мени рекао један, овде је рекао три, четири па на крају колико?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам три.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И само још једно питање да ли је Томислава Петернека водио, да ли је то 19. био када га је водио у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам рекао тако.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Морам да кажем, да коментаришем овде ако ми дозволите, 19. значи цело до подне смо били заједно до робне куће «Наме» значи од центра града па преко моста где је Шљиванчанин први сусрет имао са оним европским не знам како се звао кад му није дао прелаз преко моста због чега то је већ познато, значи Томислав Петернек је нон стоп био са мном, с Кинезом, са Цецом и са Мирком Љубишићем до «Наме» и Новак Живковић је тада био покојни с нама и код «Наме» смо се растали и ми смо отишли у правцу Олајнице да откопавамо неко оружје по некој информацији неке жене, а Новак Живковић је отишао са Шљиванчанином у правцу болнице. Значи сведок лаже да је водио Томислава Петернека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори истину, сведок не говори истину?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите још нешто да коментаришете у вези казивања сведока?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли може да ме погледа у очи и да се закуне у своју децу да је ово све тачно што је испричао о мени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Могу да се закунем. Јел Ви можете да се закунете?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У своју децу да ли може да се закуне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да господине у своју децу. Јел можете Ви да се закунете у Вашу?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја могу да се закунем у своју децу да је ово све лаж што сте рекли.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово није лаж, ово Ви браните своју јединицу која је била тамо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не браним ја своју јединицу никог ја не браним овде.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Браните господине и немојте да сваљујете све на мене знате Ви боље шта је било тамо и како је а ја се кунем у своје двоје малолетне деце, значи хиљаду посто ово што сам рекао је била истина и немојте баш тако да ме називате лажовом и да ме вређате овде.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси ти ни лажов ти ниси ништа, ништа ти ниси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин немојте да користите такве изразе и термине у овој судници да квалификујете било кога па ни сведока

сарадника. Молим Вас дођите овамо па га погледајте у очи из близине и реците му да ли је истина то што говори или не?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био сам на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, био си испред хангара, улазио си, тукао си и отишао си...

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Кога сам тукао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Хрватске заробљенике.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ти си видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У које време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам после доласка војних аутобуса, не могу тачно да се сетим време.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: После прве или друге приколице или пре свега тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тукао си значи, могао је свако да уђе да се туче кад су стигли заробљеници.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јел сам ја долазио код твог оца или је твој отац долазио код мене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине ви сте заједно са Милојевићем водили мог оца пошто мој отац ништа није знао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је твој отац долазио код мене или ја код твог оца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тражили сте од мог оца паре и то он може да потврди.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да сам ја тражио од твог оца паре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, а ово све што сам рекао је истина господине Ланчужанин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тамо ћеш ти пре Нове године седети.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли господине Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тамо ће он пре Нове године да седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да чујемо само гласно говорите.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Човек који може да се куне у своју децу и овако да лаже овде пред свим овим људима и онаквим јунацима тамо, тај човек није заслужио не знам ни да ли је заслужио тамо да седи можда у неки бокс тамо да га ставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала чули смо Вас, можете сести на Ваше место. Уколико ово није добро регистровано аудио записом ја бих констатовао да је при суочењу свако остао при свом казивању.

Господин Милојевић, претходно сачекајте мало господине Милојевићу.

Бранилац адв. Станић.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Не може се констатовати да је свако остао при свом исказу јер једноставно је један део исказа сведок променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад при суочењу?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Сад при суочењу зато је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком погледу?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: У погледу што је изменио време када је наводно Ланчужанин тукао тог заробљеника. Сад је рекао после доласка аутобуса а јуче је на моје изричито питање рекао да је то било после друге туре, према томе није тачно да је свако остао при свом исказу, он је део исказа свог променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине, нисам баш сигуран да сам добро пратио у овом делу па да чујем коментар Ваш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја остајем при својој изјави ја што сам рекао, тукао је, улазио је и излазио, значи после доласка прве туре он је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не после доласка аутобуса него...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутобуса исто улазили и излазили су и тукли су господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овај сегмент везано за Ланчужанина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тукао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам сада малопре да је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? После доласка аутобуса или кад је већ кренуло стрељање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И после доласка аутобуса и после стрељања улазио је и излазио је било је сваком дозвољен улазак и излазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тукао и то у више наврата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Да се унесе ако може у записник вређање ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то регистровано.

Укључите микрофон господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја и сведок сарадник бр. 1 смо из Руме тако да ми треба доста времена, имам много питања, овде сам највише спомињан, имам највише сазнања о неким стварима, имаћу и највише питања и тражићу помоћ од председника суда да ми помогне у неким стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Председника већа, у неким стварима ако будете могли или ако закон прописује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али само унапред, пошто кажете имате доста питања сви смо ми имали јако пуно питања да се ограничимо да питате

сведока само оно што већ није питан а Ви процењујете да је важно и значајно за Вашу одбрану.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја сам покушао то да урадим, направио сам концепт па ћемо видети ако сам негде погрешо Ви ћете ме исправити. Молио бих господина да ми каже своје име, презиме и све надимке које има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све надимке које има да, чули смо му име и презиме господине Милојевићу? Све надимке које има, да ли имате још неки надимак изузев овог којег нам рекосте? Да ли имате још неки надимак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Немам, имам што ме у месту зову «Уча» и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Уча, пошто ми је мајка просветни радник.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ако може гласније не чујем добро?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чујете господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Уча», добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Поставио бих му следеће питање: Да ли се представља и како га зову кући, да ли га зову Саша?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Право име ми је сведок сарадник бр. 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас зову Саша укућани Ваши?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мајка ме некад зове Саша.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи то ти је надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте изводити закључке господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли се представљаш још као Зоран из Београда, то је жаргонски речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се представља још као Зоран из Београда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли живиш у Руми или у Вогњу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ради своје безбедности не морам да одговарам на ово питање. Живим у Вогњу у улици Румска 5.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си подносио захтев за пензију МУП-у Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно господине?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Много је важно за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је подносио захтев за пензионисање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ниси подносио. Добро то ћемо доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу немојте коментарисати на тај начин ограничите се на питања, значи ниси и тако, немојте нема потребе губимо време.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господин тврди у првој, другој и трећој тури да сам ја био на Овчари и урадио наведене ствари, да ли може да ми опише после треће туре где ме је видео, када, на ком месту, шта сам ја радио и шта

је он радио, значи шта сам ја радио, шта је радио Ланчужанин и Љубоја Маре, Драговић Предраг, Слободан Катић и људи из моје јединице, шта су радили, где их је видео у ком месту, јел трећа тура ако је у просеку сат времена то је негде око 6 сати или 7 сати завршено до 10 сати, фактички 11, где сам ја био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша процена просека или не разумем?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То је нека моја логична процена из исказа и осталих сведока поготово њега чешће пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас дакле, након повратка треће туре где су и шта раде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да се вратио значи сведок сарадник број 2, Топола и Кинез и Зоран са Карабурме да су се вратили и да је онда Зоран пуцао а где је био господин Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога и шта је радио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, не сећам се.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли ме је уопште видео у том временском периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да сте се вратили потом и на моје питање каже да Вас је следећи пут видео тек тамо код Радића, шта се дешавало у међувремену он то не зна.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сведок сарадник бр. 1 тврди да сам поседовао револвер «Магнум», желео бих да ми га опише, такође и нож да ми опише. Који «Магнум», има их више, боје, нож има их више врста?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па «Магнум» како се зове црн са браон корицама, сад не знам ја цев колико је било инчи и остало и нож како се зове колико се могу сетити био је црни, ловачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни ловачки?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Каже да не може да опише мој «Магнум» а тврди да је са 6 метака «Магнум»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине колико «Магнум» има, јел има још «Магнума»?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Има врста «Магнума» и са пет метака.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја колико се сећам да је округло буренце, шест метака.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Револвер је увек имао округло буренце.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи опис «Магнума» је црн са браон корицама, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браон корицама без ознаке дужине цеви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш разлику између СМБ комбинезона и маскирног комбинезона? СМБ комбинезон и маскирни комбинезон, пошто си војник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био у маскирном комбинезону, то сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неке разлике између СМБ комбинезона и маскирног, то је питање и ако их има у чему су разлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па разлика има СМБ је једнобојни а овај је био као отприлике нешто шаторског крила боје то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирног оног, шареног? То је рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господин је у својој изјави навео да се добро не сећа како сам био обучен, али је навео да мисли да је комбинезон СМБ боје у својој изјави, у својој писаној изјави, у јучерашњој својој изјави наводи сасвим другачије и опет наводи СМБ комбинезон маскирне боје од шаторског крила, да ли постоји уопште комбинезон од шаторског крила СМБ боје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја остајем при изјави коју сам јуче дао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: По чему сведок зна да је од шаторског крила комбинезон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сведок није рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је те боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је те боје као шаторско крило, тако у том смислу а не да је од.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду извињавам се онда, можда сам погрешно. Желео бих да га питам ко је у Вуковару још од свих старешина и војника имао маскирни комбинезон и носио, значи и од старешина то подразумева и пуковнике и ниже официре, војнике, добровољце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо га нешто друго господине Милојевићу. Овај комбинезон који је носио господин Милојевић да ли је то исти комбинезон, иста боја као и униформе које су имале тада се тек појавиле и носили су их само неки припаднице гардијске бригаде Ви нам рекосте, да ли војна полиција или ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, то је војна полиција носила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција је имала те шарене маскирне униформе, е па сад ово што је носио господин Милојевић, да ли је то исто као и?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, разликује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разликује се? Добро е сад те маскирне или какве уопште маскирне униформе, да ли су носили официри?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У мојој чети колико се ја сећам нису, маскирне не, али носила је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција и њихови официри?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желео бих да га питам пошто је у првом писаној изјави и у другој писаној изјави није нигде споменуо маскирни комбинезон, да ли се сада то сетио накнадно, да ли је негде прочитао или му је неко рекао? У првој и другој изјави нигде не пише СМБ комбинезон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немају две изјаве, има једна изјава.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има једна. Да видимо тачно шта је он рекао: «Не могу са сигурношћу да тврдим шта је имао обучен Кинез тада, мислим да је био СМБ комбинезон, сећам се да је он од Радикала носио плаву беретку са петокраком» то је заиста његова изјава тада била и данашње, односно допуна од пре неки дан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Шта да Вам одговорим извињавам се, да понови господин Милојевић питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам ја питање господине, Ви сте заиста рекли приликом првог саслушања у поступку истраге да је Кинез, дакле Милојевић, јел тако, мислите да је био обучен у СМБ комбинезон?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да са шарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тада рекли са шарама, него СМБ комбинезон?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па добро комбинезон СМБ, остаћу при тој изјави СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али данас кажете и раније, прекјуче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу ја сад са сигурношћу да тврдим какве су биле шаре, разумете, војска је имала своје шаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је сигурно дакле да је то био неки шарени комбинезон, није једнобојан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није био једнобојан.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Часни суде, ја сам га питао да ли зна разлику између СМБ комбинезона и маскирног, он је одговорио да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо све.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи не зна како сам био обучен? Следеће питање, колико сам пута по твом виђењу опалио метака из «Магнума» док сам се налазио на рупи и у колико тура, значи колико пута по твом виђењу, јел децидно говори о «Магнуму», желим то да знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам разумео Ваше питање?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желим да питам сведока сарадника бр. 1 док је он био тамо а тврди да сам ја био тамо што није истина колико сам пута из револвера «Магнум» опалио приликом оверавања људи које он каже да су...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време те туре, за време што је он био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао који су људи давали знаке живота, да је прилазио и оверавао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Колико њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад колико би то рецимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сад не могу да се сетим тачно колико али знам после сваког излажења 5 до 6, 7 људи који су давали знаке живота излазио је пиштољем и оверавао их, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било, то не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А не могу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли би могао отприлике да каже, отприлике да ли је то било 3 метка, 5 метака, 30?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Он не може ништа да одговори оно што га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо дозволити да га питамо. Господине Милојевићу, дајте се ограничите да постављате питања. Немојте да коментаришете ограничите се да постављате питања, имаћете прилику.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Морам да поставим господине судија зато што долази до разлике између његових ранијих изјава и писаних и сада а ја тражим баш у тим одговорима његовим своје па моје право је да потражим где је лаж а где је истина, ја се зато извињавам, можда некад претерам али ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То прихватимо, али немојте, држите се значи на томе без коментара, значи ово значи оно, разумете.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Моје следеће питање иде: Да ли сведок сарадник бр. 1 за време свог боравка на Овчари, мислим да је много дуже али није важно, може да опише било које лице из приколица, значи не лице које је извођено већ било које лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам већ рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Нисте одговорили, одговорили сте на она три лица али за било које лице да ли можеш да опишеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било кога другог?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Било кога другог, значи тамо је 200 лица побијено, значи да ли је неком запао у очи или тако нешто, на било који начин, било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да су имали неки су имали гипс на рукама, рекао сам да су имали и оне као капе, да су повређени, да су били у баде мантилима и то, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неко посебно, специфично по било чему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сведок сарадник бр. 1 тврди да је био 2 метра удаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Наступа питање ово је само уводни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте правити уводни део, нема потребе, одмах му поставите питање.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду. Да ли си видео лице које, да ли си уопште видео лице које сам ја клао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, обратите се мени па ме питате да питамо сведока.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је уопште он видео лице да сам ја заклао неко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам изјавио да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам лице али човека кога је извео, рекао сам да га је ухватио за косу и да га је заклао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Где сам га држао, како сам га ухватио, можеш ли да ми опишеш мој случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Мој случај није објаснио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Објаснио сам и не могу више да се на то враћам и за Жоржа сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, желите нешто да коментаришете, колега Дозет, Станић?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Објаснио је за Жоржа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте нешто да кажете, видим да, угасите један микрофон?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Објаснио је али у односу на она прва два лица која су изведена која није Кинез изводио па није за њега објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте објаснио је за сваког, на моје питање да ли се то односи на ове друге у смислу да не зна никакве посебне карактеристике висине, изгледа и тако даље, објаснио је да се то односи на сво троје лица које је извео и за сву тројицу је рекао изведени су, ухваћени за косу једном руком и другом руком заклани.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро ја нисам тако схватио него у односу на лица, али на радњу како је извршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он јесте заиста питан био у односу на једно лице али је касније питан и у односу на она друга два, па према томе ту је и овај догађај о коме пита господин Милојевић.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја то питам зато што се ради о три човека, о три клања, различита човека како он тврди, а сви смо ми можда по нечему различити или невини или криви, па га зато питам то и питам га пошто смо ја и он Румљани, да ли смо исто причали ја и он на Овчари, да ли смо споменули један другом, «добар дан», «здраво», било коју реченицу «како си» или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да га питате да ли у вашим сусретима након Вуковара до?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, директно на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А директно на Овчари, да ли сте се ви, да видимо прво да ли сте се ви познавали пре Вуковара и Овчаре?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, ја сам рекао нисмо се познавали, знам да је радио као конобар у «Романтици» у једном селу и нисмо се знали, упознали смо се тек у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом на Овчари да ли сте, знали сте да је он Румљанин и тако даље тамо сте, пита Вас да ли сте разговарали, причали што о било чему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сада бих желео да замолим суд да ли може у овој фази суђења да презентира заштићеном сведоку колико је људи заклано на Овчари пошто после тог одговора ја имам питање за њега, значи не треба опис, ја се извињавам колики је број закланих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућемо то касније.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Слично једно питање сам хтео да поставим, да ли би суд хтео да каже колико су балистичари нашли муниције «Магнумове» зрна јер по томе се може знати колико је људи убијено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек ће то доћи на ред господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја сам Вас питао да ли може? Желео бих да питам сведока сарадника бр. 1 пошто он стално спомиње мој знак распознавања је била петокрака, да ли може да опише моју петокраку у детаље, ја сам био познат у Вуковару по петокраки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно господине Милојевићу, да Вас ја питам је ли тачно то да сте имали тај плаву беретку са петокраком?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тачно, да. Али само да опише петокраку пошто има више врста петокраки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, петокрака је петокрака, сад може да буде не знам боја?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Моја је била специфична, питајте господина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је већа петокрака обична већа петокрака. Није била она мала која је била него већа, можда је нека официрска, не знам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је моја петокрака имала зраке тј. око звезде, да ли се сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се. Знам да је била већа.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли се сећаш петокраке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да је то нешто значајно, кажете и сами да је петокрака.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Много значајно. По чему сам ја био познат нека ми одговори у Вуковару, пошто су ме сви знали да ли сам ја био познат по нечему у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком контексту?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па уопште као човек кога сви знају и тако то, по чему су ме људи распознавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то Ви знате господине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То што је био заменик Каменог, е по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био заменик Каменог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Каменог Ланчужанина.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли сам био познат по петокраки?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па добро то сам рекао да сте носили петокраку.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: А да ли сам био познат по томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте господине Милојевићу, шта то значи?

Откуд он зна да ли сте Ви по томе били познати?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Мора знати, како све зна а ово не зна. Да ли господин зна шта сам дужио од наоружања за време борбених дејстава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутоматску пушку.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја тврдим да није, али добро. Желео бих нешто, не враћам се на старо питање, молио бих господина да прецизира пошто је било више штабова у Вуковару, у ком штабу му је капетан Радић издао наређење, значи у ком штабу? Ја знам за четири штаба, значи у којој улици, у ком штабу му је капетан Радић издао наређење да иде на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, није рекао у ком штабу. Пазите има четири штаба, ја ћу Вам објаснити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам нека ми објасни штабове у Новој улици у кући Станка Вујановића то је штаб моје чете, а две куће даље био је штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том штабу Вам је било издато то наређење?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Има трећа која је била у Светозара Милетића.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, ово је можда мало преурањено. Да ли се налазио пре подне одређеног дана у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли си, него да ли је?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је, у реду, ивињавам се. Да ли је тога дана видео господина мајора Шљиванчанина било где, у било којој прилици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си тога дана видео господина Бојковског?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си тога дана видео господина Зиројевића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли можеш да опишеш какву је капу и које је ознаке носио господин Зиројевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву капу и какве ознаке?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: На капи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зиројевић је шта био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Командир друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир друге чете?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тврдиш да си на Овчари био у 12,30 после 10 до 20 минута су стигли аутобуси, шпалир је трајао 1 час по твојој изјави, то је све време 14 часова. Прво одвођење је било у 16,30 то је 2 и по сата, питање где сам ја био, где си ти био, шта си ти радио и да ли знаш ко је први убио на Овчари некога, први ко је убио на Овчари некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу сведок нам је...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не он је рекао да он није али можда неко јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је одговорио, неко је први убио, рекао је да не зна, пошто је отишла прва тура он није био у њој а описао нам је или бар испричао нам је ко је шта ту радио.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Мене није описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, рекао је кад сте дошли, не зна кад сте дошли да сте улазили, излазили и радили шта сте радили.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желео бих да ми понови још једанпут, по његовој процени колико је трајала једна тура стрељања отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ово бих га желео питати, молио бих да ми каже ово за пушку није питање било, на којој страни се налази механизам за убицавање метка и да ли зна како се скида магацин на тој пушци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за ову његову «Бровингову» петометку, не пумпарицу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли зна како се скида магацин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш на којој се страни налази механизам за убацавање метка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам испод и са десне стране се затеже.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш на којој се страни налази отвор за избацивање метка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Много важно. Пустите ме да завршим. Имам право на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на питања али морам и ја да знам шта је то, сад Ви кажете овако, ја треба да Вам верујем на реч да је много важно то што ћете га Ви питати шта је ручао јуче?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ви ћете да упоредите шта је важно највероватније, а ја га питам, поставићу следеће питање, он тврди да је «Бровингову» петометку имао шестнаестку имао код себе, шестнаестка не постоји, постоји дванаестка.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Милиметара.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Постоји дванаестка, шестнаестка не постоји «Бровингова» петометка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не постоји, то су моја сазнања ако грешим Бог је горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Питање је да ли је он поседовао ту пушку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју пушку?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: «Бровингову» петометку, не зна калибар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је шта је поседовао, ја не знам шта је сад.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Изражавам сумњу зато што он тврди да је имао шестнаестку калибар и дванаестка калибар, «Бровингова» петометка не постоји, не постоји разумете шестнаестка али постоји дванаест калибар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је сад то важно, шта је то сад нешто битно везано за ово?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Питање да ли је он уопште поседовао ту пушку јер ја сам поклатио господину Радићу пушку «Бровингову» петометку, чокирана цев, поклатио сам му два дана пре тога, а имам сазнања да је та пушка украдена од господина Радића још, пошто сам ја добар пријатељ остао са господином Радићем па сам му поклатио пушку, постављам питање ради тога да није то та украдена пушка јер ће то господин Радић морати, поставићу ја њему то питање, где је његова пушка коју сам му ја поклатио, ради тога желим њега да питам? Да ли је он посудио, да ли је нашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је то господине Милојевићу, он је то рекао, да ли је то тачно или није то је нешто сасвим друго.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Али ја му постављам да би знао шта да питам Радића. Желео бих да му поставим питање можда опет изгледа мало гупо али није, у односу на Овчару пре колико дана си гађао голуба са више метака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Пазите, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте господине Милојевићу не може овако, сад најбоље да се ја са Вама расправљам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не дате, у реду је, зато што су то лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, ако је он на то одговорио нема потребе поново да га питамо, у реду?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Гледајте, ја нисам капацитет да бих све могао да упамтим шта је он изговорио, немам такав мозак а иза тог би ишло питање у које време је пуцао, преподневним часовима или послеподневним часовима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то важно господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зато што голуб није постојао у Вуковару, не голуб, пацов, црв, миш, ништа није постојало, он га је измислио, још једна лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу онда нећемо га питати него ћете Ви да му кажете кад дође суочење кад Вас замолим односно дам Вам прилику да дате коментар онда ћете Ви да кажете какви голубови у Вуковару, није било голубова и тако даље. Немојте да га питамо нешто што је питам већ не знам ни ја колико пута. Ја разумем да не знате процедуру а ово трећи пут Вам кажем ограничите Ваша питања на оно што није питан, а сматрате да је важно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: За мене је и то важно. Моје следеће питање када су људи улазили у трактор, где су се и на ком месту налазили војници ЈНА у то време и да ли је он видео да је неко покушао да спречи улазак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао то што сам рекао да нико није спречавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није спречавао, а где су били оно, Ви сте причали 20-ак оних полицајаца или тако некако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ту су били око хангара, али нико ништа није предузимао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ово нисам запамтио, волео бих да ми да одговор, нисам запамтио, у колико се сати тачно војска повукла, нисам запамтио али волео бих да чујем сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао колико је сати, него је рекао кад је то било, описно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Кад се војска повукла, којим возилима су отишли одатле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате чиме су отишли они та војна полиција ови су дошли са пухом и отишли су са тим пухом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су се повукли не могу да се сетим чиме, повукли су се после рекао сам 20-ак минута после тога после свађе.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Моје следеће питање: прочитао сам у изјави да је тукао једног Шиптара, а прочитао сам у изјави хрватског сведока Жарка Којића да је тај Шиптар на лицу места убијен. Да ли он зна нешто о

убијеном Шиптару док је он тукао у хангару? То пише у изјави хрватског сведока, господина Жарка Којића. Он тврди да је тукао Шиптара. Да ли га је он, има сазнања да ли га је убио или га је само тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање. Није да га је тукао, а да је убио ове што је убио.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи није убио оног? Па добро. Поставићу му питање ово: где се налазио црвени «Југо» у другој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У другој тури?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да. Без читања, молим.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био тамо поред рупе.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Поред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Поред рупе, господине, поред рупе, мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је био поред рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У другој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је после друге туре довежен тај црвени «Југо» код хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао после треће групе.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Одлично. Тврдиш да сам се ја вратио са «Југом» после треће туре. Хоћеш ли да кажеш ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Где сам седео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко мене му постављајте питања, стално то заборављате и онда губимо квалитет питања.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, извините, ја сам ипак конобар који, нисам био никада у оваквој ситуацији, толеришите и мени када сте могли господину да толеришете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и толеришем.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Где је био црвени «Југо»? Добро, то сам питао. Тврдиш да сам се вратио са «Југом». Које боје, где сам седео, на ком месту, с леве, с десне стране, где је сведок сарадник број 2 био, да ли је сведок сарадник број 2 возио, да ли сам ја возио и када си ме видео, колико си био удаљен од мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, када смо се вратили са Овчаре. Колико си му био удаљен? Метар, два, три, пет, педесет, двеста?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар метара од тога места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сведок сарадник број 2.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сведок сарадник број 2 је возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си ме тад видео, и тад си видео моју униформу исто, је ли тако? Да ли си ми видео униформу тад, маскирану, или сам се пресвукао успут негде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, Ви сте у униформи.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Када тврдиш да сам ја стигао после те треће туре, да ли знам где су били тада Цеца, Катић и на ком месту су били и Маре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То нисам ништа рекао, већ сам рекао да нисам их видео, била је велика маса.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ниси уопште видео ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам видео их где су били, била је велика маса.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сада ћеш ми одговорити на следећа питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако му ја то дозволим.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па не, питања су од користи. Будите сигурни господине председавајући. Ја могу да пермутујем неке ситне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте господине Милојевићу, немојте.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Он у својој изјави ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Господине Милојевићу, трудите се да питања постављате преко мене, да се мени обраћате.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, извињавам се још једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да кажете: молим Вас, питајте сведока то и то и кад то три пута поновите, верујте ми да ће четврти пут и пети пут ићи аутоматски. Знате?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Онда ћемо спорије да не би погрешили. Питаћете сведока сарадника бр. 1, за следећа имена где су: где се налази Видачек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Видачек. Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је погинуо у Босни. Идемо даље.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Где се сада ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Немојте да ја одговарам, значи одговорио је на питање, па ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, не, па баш зато. Где се налази сада господин Ђанковић старији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли он зна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Погинуо је после тога, играо се тенковском мином после рата.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Где се сада налази господин Топола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па нека ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неће да каже, господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Знате зашто постављам питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зато што сви ти људи који нешто значе, које он спомиње ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па господине Милојевићу, оставите то за коментар

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Нема живих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, оставите то за коментар. Господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па зато га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, ако нећете да се придржавате правила понашања у судници, ја ћу Вам ускратити право да даље питате.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господине председавајући, ја сам глув, пазите, ја нисам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам ја кажем, господине Милојевићу, ако Вам ја кажем да је он одговорио, то значи суштински да не дозвољавам да поново одговори на то питање. Разумете?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Али морам да завршим, па ја нисам чуо, Ви ми сад, ја ћу редом, Ви одговарајте: Видаковића, Топола, где је Драгица сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: И то је мртво. Где је Дашић сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: И он је мртав. Где је Зоран с Карабурме сада? Мртав? А сад ћу му поставити једно друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, ако желите да коментаришете казивање сведока, имаћете право на то. Можете, рецимо, немам питања, али желим да коментаришем, па кажете: часни суде, сведок говори о људима или лицима која су сва мртва. Знате? То кажете. Ми то знамо сви, сви ми то овде знамо да су сви ти људи мртви и Ви сад упорно инсистирате и ако Вам ја кажем: одговорио је и знате да је одговорио, Ви упорно инсистирате на томе где се он налази сада, где се он налази сада, да бисте онда извлачили те закључке. Нема потребе за тим, немојте тако. Имате право да постављате питања, поставите питања, потом ћете добити

право да коментаришете. Ви сте у ситуацији да се суочите са њим, да га погледате у очи, па у очи да му кажете оно што мислите. Немојте тако.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сада не знам да ли смем да поставим и ово питање: пошто у истражном поступку сам контактирао са полицијом доста, посећивали су ме, на пример, господин Васовић, господин је тада показао да много зна о људима који се не налазе овде. На пример, да ли зна где се налази Цетиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна где се налази Цетиње?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: На пример, то је његова информација, која је, нису знали име чак из МУП-а а његова информација је да зна и име из МУП-а и све и име Цетиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна где се налази Цетиње? Да ли знате где се налази Цетиње?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш где се налази Сића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сића?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш где се налази неки Тоша? То су живи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна ко је неки Тоша?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај Тоша из Новог Сада.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли зна где се налази Пера Циган?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш где је Славко Циган?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш неки надимак који је имао Славко Циган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад смо већ ту, да ли Вам је познат надимак Ђаво?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам за њега, али не знам му име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко би то био? На кога би се односио такав надимак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желео бих да га питам: Да ли је у задњих пет дана ратовања био овако обучен, значи у задњих пет дана ратовања? Да

ли је носио фармерке, војничке чизме, прслук црни, мараму око врата или на челу и пиштољ? Ово говорим зато што постоји фотографија.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ниси тако никада био обучен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задњих пет дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, добро. Поставићу ти једно питање: да ли знаш ко су ови људи: Зовко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зовко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовко?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Драган И., Зоран Г..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, одговорите Ви, само гласно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко су ти људи господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Само нека ми одговори, одмах ћу казати. То су његови војнички другови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То су из касарне људи. То су људи који су са њим служили војску, појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој јединици били са њим тих дана?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да, да, у истој јединици били су, а он тврди да их не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана? Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како сте рекли презиме? Ајде морате рећи презиме, име, не морате ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Питао сам те за Зовка, специфично је, рекао си не познајеш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зовко?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Питао сам те за Драгана И.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли неког познајеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Овога познајеш, то сам већ прочитао, Дујаковић И., тог познајеш, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, Илију који је био ..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Дујаковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли Зорана Г. познајеш из Смедерева извињавам се што опет нагонски. Да ли познаје Зорана Г. из Смедерева?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па шта је он био, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем постављено питање, шта је био Зоран Г.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли га познајете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А шта му значи то Г. Морате нешто разјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво слово презимена, ако добро схватам. Е сад добро, господине Милојевићу, сада Ви нама објасните, што сте поставили ова питања? Ево ја сам Вам дозволио. Кажете то су његови другови војници на одслужењу војног рока у истој његовој јединици који су били тада, тих дана ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Који су били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Који су били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његовој јединици?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То питање постављам због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не, не, добро, добро. Уреду је, знам ја зашто Ви то питате, све је у реду.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи, не морам да објашњавам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду. Да ли се он дружио са господином Гутом Јосифовићем из Смедерева?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли ћеш ми набројати пошто си често одлазио, причали смо то, ако хоћеш, људе који су били у групи Смедереваца који су ратовали и са којима си се ти дружио у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, шта је питање?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ми наброји људе из Смедерева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна неке људе из Смедерева?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ево подсетићу те, само једно. Да ли познајеш Зорана Гуверинића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не сећаш се Зорана Гуверинића? Сада ћу да га подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, реците, ајте.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Подсетићу те да си га сам споменуо када си ишао у Смедерево на 40 дана, мени се чини, господину Јосифовићу, па да си причао са њим и још са неким момцима, па су ти чак рекли како си се угојио, да радиш у полицији и тако те ствари. А ти тврдиш да га не познајеш? Ту је присуствовало још пар имена које си ти лично навео. Да ли сећаш тих имена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Где сам, извињавам се, где сам навео? Извињавам се, где сам навео господине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наводно тамо у Смедереву, негде на некој четрдесници или не знам ни ја што већ.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи, не познајеш Зорана Гуверинића? У изјави постоји да он тебе познаје. Не постоји, немам сад документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, добро, само полако. У његовој изјави то не постоји.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, у реду. Има изјава где он тврди да познаје. Ово ћу само да прокоментаришем, нећете ми замерити, пошто ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, ајте питања.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господин тврди да не постоји госпођа Радојка, да није било вечере, међутим, она је жива и господин Радић је жив, хвала Богу, у односу на све који ће нам потврдити то што сам ја рекао или ће казати нисам и нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ово ћу да му поставим једно питање: Да ли је икада или било с ким и с којим старешином у СУП-у Сремска Митровица разговарао о Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је икад и с ким ...?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У СУП-у Митровица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У СУП-у Сремска Митровица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у СУП-у Сремска Митровица?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, разговарао о Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, с никим.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли познајеш господина Кнежевића, високи старешина, потпуковник у Сремској Митровици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад то значи, дајте нам мало због чега то питате?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Значи, господин Кнежевић ми је рекао да је било разговора о таквим стварима, па га ја питам: да ли он то зна, да ли је он то говорио, јер господина ћу позвати као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности, господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Позваћу га на околности зато што је тај господин рекао неке ствари у вези Овчаре, у вези мог намештања њему, испричао ми је лично како ми је сведок сарадник бр. 1, пренешено, да сам ја и Камени наместили то што је он на робији и чак је тај господин Кнежевић био и мало арогантан како сам ја могао да му наместим. Ту се налазило петнаест људи и то сам навео и у својој изјави, чак, па зато га и питам: да ли је причао неком старешини, јер ће тај бити позван да буде сведок, да се види шта сам ја причао, шта је он причао. То сматрам нормалним питањем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам, а за информацију није потпуковник него је мајор и нисам причао са господином Кнежевићем Душаном, тако да стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја се извињавам ако сам деградирао господина.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није битно, вероватно сте били заједно на ратиштима.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па не секирам се ја. Е сад прелазимо даље. колико пута си ти долазио код мене, а колико пута сам ја долазио код тебе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, он је рекао више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико пута.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, у реду. Када си ти први пут дошао код мене кући?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тачно временски.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли могу да те подсетим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пробајте.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је то било у време изласка фељтона који је објавио генерал Васиљевић «Истина о Овчари»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, и тада сте рекли да сам ја заштићени сведок, господине Милојевићу и вршили сте на мене притисак и долазили сте у кућу ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Хоћете ли ми одговорити директно на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Господине Милојевићу, немојте да прекидате сведока док говори.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Вршили сте, значи, притисак на мене и на моју породицу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Само следеће питање: моје питање је било да ли је то приликом интервјуа генерала Васиљевића долазио код мене? Он ми на то није одговорио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Приликом изјаве ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Генерала у «Експрес» новинама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, ево рекао је.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си долазио у то време код мене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да јесте.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Јеси? Одлично. Хоћеш ми објаснити зашто си тачно долазио код мене тада и колико си пре тога пута долазио у животу код мене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Долазио сам пар пута, господине Милојевићу код Вас исто као што сте Ви долазили код мене и у вечерњим сатима када сам био на одмору са супругом, долазили код мог оца и тражили сте паре, да би као, частили сведоке приликом давања изјава. А то може све да се потврди од стране мог оца. Исто тако при одласку код сведока сарадника број 2 и то, за 200 ЕУРА, где сам ја остао напољу, где сте Ви рекли, написали на папир: није Штука, него Шљука, зато што је добар са Матијевићем и остало. То сам све изнео и то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, ти си изнео, у реду. Да ли смо, када смо одлазили код сведока сарадника број 2, Каменог, Марета и других лица, одлазили ради мене или ради тебе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Одлазили смо да би Ви потврдили причу да је била вечера код госпође Радојке где се јео петао и пило црвено вино.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, то ће тетка Радојка да реши. Значи...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, господине Милојевићу, немојте да коментаришете више.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тај начин, немојте да коментаришете.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Хтео сам нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, питања.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Он тврди да сам ја вршио притисак на њега, ја немам ауто, он ме возио, а он даје новце, нема логике, нема склада, нема, ни једна логика не постоји. Ради мене он даје новце, није плашљив, ради у полицији, има службену легитимацију. Да ли се ту нешто не уклапа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу, Ви сте вршили хиљаду посто, значи, закљичем се својом децом коју имам кући двоје малолетне, да сте вршили притисак и немојте сада овде да изигравате невино јагње. Ја Вам само кажем, господине Милојевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А има још ту, не бојте се, рећи ће се.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Само полако, долазимо све редом.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Хвала богу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја имам четворо деце и закљичем се у све, изгубићете и предлог да докажете то на крају.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Никакав проблем.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тврдим, добро ово је Камени већ објаснио, за Тому Петернека да је био на Овчари, био је са мном, то ћемо касније видети. Директно питање, можда је провокативно, надам се да ме нећете одстранити, у вези пушке. Ти тврдиш да ниси прочитао ни једну изјаву, а у својој изјави као заштићени сведок кажеш да си прочитао само моју. Зашто само моју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Где сам ја то, извињавам се, изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тврди да је прочитао само Вашу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У његовој првој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој првој изјави?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па сад немам датум овде.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово су, извињавам се, господине председавајући, мало небулозе. О каквој изјави?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Моја изјава која је била у својству сведока. Значи он када је давао изјаву као заштићени сведок, у тој изјави погледајте мора писати, мора писати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате Ви ту изјаву?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Овде немам, зато што овде сам се припремио, оставио сам тамо, највероватније постоји ту у некој, са том изјавом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули прошле године?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ево потражиће се.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У јуну, извињавам се господине, следеће.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Имали сте господине својство заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине Милојевићу, немојте тако да се упуштате у расправљање, молим Вас. Господине Милојевићу, ако се позивате на неку и нечију изјаву, хоћу да нам кажете, то је та, та изјава, не могу ја сад да сањам овде о чему говорите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Уколико дозволите председнице, да помогнем суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која изјава? Само ми реците откада? Која изјава?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је ова прва изјава од 18.12.2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма какав 18.12.? Какав 18.12.? То је издвојено. Тај записник је издвојен из списка, какав 18.12., ја не знам ни како га имате, уопште?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, где он тврди: ја сам прочитао изјаву Кинеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.12.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како, када сам био притворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не види се, није добро фотокопирано. Каже да је прочитао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па издвојено, то је издвојено, па не можемо то што је издвојено да увлачимо посредно у судницу.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам могао, ја...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још питања?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Како не бих имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си некад приликом борби био одређен да пратиш рањенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рањенике?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам јуче да сам одвео капетана Радића и ове друге, дешавало се рањенике.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: А заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да пратите рањенике, рањенике да пратите?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Рањенике да пратите ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић, пита Вас да ли сте били кад одређени да пратите рањенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Које рањенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рањенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке рањенике, било које рањенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само који су били на нашем правцу, нашег вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли смо ми некад имали заједнички правац кретања у борби?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били сте стално на правцу моје чете.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Да ли ти је неко од мојих људи предао неког заробљеника да спроведеш до одређене команде и прихватилишта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду. Да ли се сећаш приликом доласка код мене, да ли си оставио неки предмет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, да ли се сећа, да ли се сећа?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, извињавам се. Да ли сећа да је приликом доласка код мене кући оставио неки предмет и који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Доласка код мене кући, пошто је долазио петнаест-двадесет пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у овим каснијим сусретима?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да, па ово пред хапшење господине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, добро?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: И да ли зна ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оставио какав предмет и који а Ви ћете нама сада да објасните?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, господине, председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Е сад ћете Ви да објасните шта желите тиме да кажете.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желим да кажем да је оставио код мене неке предмете из магацина СУП-а. Међу тим предметима је на пример калем, од система везе који је намотан, налази ми се и сада кући, иначе из његовог личног магацина и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чему је то сад значајно у овом случају?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да зато што ћу му презентовати све једанпут када је долазио код мене, шта је оставио, шта је говорио. А он тврди да је једно два пута био, не много. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, не сумњам уопште, не мислим да је спорно да сте се ви састајали, сада шта сте говорили, то ви најбоље знате.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја се извињавам да ли можемо да се ограничимо на питања везана за предмет поступка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, управо је ова интервенција била због тога.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Могу да прокоментаришем ово сад што сте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не може, добро. Да ли си у време, пред хапшење, да ли је у време пред хапшење његово, чуо од било кога, да се мени спрема било које хапшење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Вама спрема хапшење?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Ја сам ухапшен 4.11.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Два месеца, три месеца пре тога, да ли је чуо да се мени спрема хапшење неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Само да сад формулишем питање да не би погрешно. Зашто сам га ја наговарао да иде код одређених људи кад он сам тврди да се мени није спремало никакво хапшење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте га Ви наговарали?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да. Он тврди да је ишао ради мене, па бих у том смислу било питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште можете да одговорите на овако формулисано питање? Тврди да сте га Ви наговарали, да су били састанци на Вашу иницијативу и да сте одлазили тамо где сте одлазили?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Следеће питање, морам уводни да направим део да бих знао да поставим питање, тврди да сам га ја наговарао да идемо

код Каменог, код Марета, код Драговића и икс лица, да ли сам га ја наговарао да идемо код Куштре, да ли сам га ја наговарао да идемо код Станка, да ли сам га ја наговарао да идемо код Ике, да ли сам га ја наговарао да идемо код Златар Вује, да ли сам га ја наговарао да идемо код господина сад не могу да се сетим, Булића, да ли сам га и ту наговарао да ми идемо нека ми прво одговори на то питање да ли сам и на њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на њих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем уопште питање то што он поставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште вас двојица заједно код тих људи које је он сад набројао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Набројао те људе, ја тог Ику човека и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: А наговарао сам те да идемо код Каменог, да ли сам га наговарао? Добро извините. Желео бих да ми одговори да ли сам ја дотичног икада тукао, претио, физички малтретирао или било који бол физички да ли сам му нанео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисте ми то да би то, али сте вршили притисак и долазили сте у алкохолисаном стању када сам био на одмору што сам рекао код мојих родитеља и тражили сте паре да би почастили то. То је господине Милојевићу истина била, није истина, то је сто посто значи тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желео бих да ти поставим једно питање, можда ће судија опет да ме опомене, да ли могу да му поставим питање да ли је пристао да иде на полиграф у полицијском испитивању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то битно кад то не признајемо као доказ?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сад ћеш ми одговорити на једно питање, зашто смо ја и ти ишли код брата капетана Радића у Београд, којим поводом, колико пута и која је прича била тада пошто је брат капетана Радића жив, сва срећа, па може да потврди да ми он објасни зашто смо ишли, како смо ишли, о чему смо причали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да видимо да ли сте ишли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ишли смо једанпут да би господин Милојевић овако добродушно помогао мом капетану Радићу, добродушно како је он добар и савестан и све остало, били смо једанпут ни више не, значи једном је био и вршио притисак на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што бисте Ви требали да идете са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па отишао сам с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, у ком својству?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам отишао сам једном са господином Милојевићем.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господин тврди да смо отишли једанпут, да ли може да опише којим је аутом капетан...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ми смо били више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Где смо отишли после капетана Радића и на чије инсистирање после разговора брата капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тада, да ли сте ишли негде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам вратили смо се у Руму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Ви реците где сте отишли?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Хоћете га питати да ли смо тада ишли у Калуђерицу ја и он, је ли господин инсистирао да одемо да обиђемо, да видимо шта је Маре казао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли код Марета?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не тада. Отишли смо код Марета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не тада. Једном смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте и код Марета?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Шта је Маре тада испричао, шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зашто смо ишли код Ђанија и шта си причао за каквим столом, где сам ја седео, које си водио разговоре са Ђанијем, да ли желиш то да појасниш часном суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли код Ђанковића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао да је Ђанковић долазио код мене, да смо се виђали тамо.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли познајеш где се налази кафана «Круна» у Мачванској Митровици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, не могу да тврдим где је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то битно?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Битно је зато што је тамо био састанак између Ђанија где сам ја присуствовао, где је господин споменуо шприцање, ишао је да тражи алиби код господина Ђанковића у тој кафани, а он је полицајац. У регистру полиције постоји све једна кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав алиби, шта шприцање, какав алиби?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не то су његови жаргони, о томе ћемо, долазимо на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, какво шприцање, какав алиби је ишао тамо да тражи? Ако поставите питање да ли зна где је нека кафана, онда ми хоћемо

да знамо зашто Ви то питате? Ви сад кажете то је зато што је тамо спомињао шприцање и алиби, е онда тражимо даље разјашњење, шта Вам то значи?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зато што сам ја био са њим тамо заједно са Ђанковићем и седели смо у тој кафани заједно. Разговор је вођен између господина Ђанковића и сведока сарадника бр. 1 на тему Овчара, на тему Станко Вујановић, на тему Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад рекосте шприцање, алиби оно шприцање ако је оно жаргонско?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То је у наставку приче та прича није трајала 3 минута, а он тврди да не зна где је кафана па не знам како да почнем зато што он негира, оно што он негира ја немам право да коментаришем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам где је та кафана, не знам, јел ја морам да знам све кафане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите, сачекајте мало, господин Милојевић је сад у ситуацији да објашњава неке ствари, хајде објасните, до краја објасните. Реците о чему се ради?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Часни суде, сведок сарадник бр. 1 је дошао код мене плавом «Астром» и замолио ме је да одемо до Митровице пошто је он код мене долазио око двадесет пута па су и комшије моје чак и сви га упознали па су се питали да се нисмо искумили тада. Замолио ме је да одем са њим. То је било негде око 16 часова, 17 часова значи предвече, да жели да разговара да би обезбедио Ђанковића као сведока јер је рачунао да ћемо му алиби пустити ја, Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алиби на те догађаје у Вуковару?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Догађаје. Рачунао је ја, Камени, Маре, Цеца, Цеца је тад био у затвору па је инсистирао да одемо код Цецине супруге што смо навратили и само тако да би појаснили лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, разумели смо, господине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није то тачно, какав одлазак у кафане то је његова прича, он је тражио себи алиби, ја што сам урадио ја сам рекао и стојим иза тога, значи није тачно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Моје следеће питање, да ли знате где је Мачванска Митровица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, знам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли сте радили као полицајац у Мачванској Митровици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Никада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, никада.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знате колико је удаљена Мачванска Митровица од Сремске Митровице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Један пешачки мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сад то?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зато тврди да не зна где је кафана, то је најјача кафана на територији. Митровачка полиција обезбеђује рејон тај и тврди да не зна, чиста лаж.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине председавајући јел могу нешто само да објасним. Пошто господин видим Милојевић упознат са радом полиције, полицијска станица СУП-а Сремска Митровица има одељење полиције, значи мање одељење полиције, у Мачванској Митровици и поредак не прелази у Мачванску Митровицу. Значи има и одељење у Кузмину и тако даље.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То ћемо касније није то проблем. Идемо даље. Да ли си ми сто пута рекао пре подизања оптужнице. Да ли ми је сто пута, колико ми је пута рекао мени лично пре подизања оптужнице да се највише боји Вуковарчана да га не оцинкаре и да му не наместе, да ли је он то икада казао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, да ли је било приче те врсте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није било приче господине Милојевићу Ви то измишљате.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, доћићемо ми на то. Само секунд да не прескочим нешто. Ја ћу да тврдим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Има, имам још 30 питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека полако сад ћемо, довршићемо господине Милојевићу, довршите господине?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зашто то говори? Господин је често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питања.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ево питање: Да ли си долазио код мене и питао ме да ли постоји неки адвокат који би те могао у случају оптужбе бранити, да ли је долазио код мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу не дозвољавамо ово питање, идемо даље?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Па нормално је да ће ангажовати адвоката, разумљиво.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли сте ме разумели, пре подизања оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се расправљамо, поставите следеће питање. Кажете да имате 30 још питања хоћемо да их и поставите уколико вреде.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си икада споменуо Наду Станкову у нашем разговору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите питање?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Када смо се састајали код мене кући, када је долазио, да ли је икада споменуо Наду Станкову, Булића, сведока сарадника број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је икада споменуо?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Споменуо код мене у кући када смо се нас двојица, ми смо се дружили више од 20, 30 пута, да ли је у нашем дружењу икада споменуо та имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли споменули та имена у тим разговорима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нек понови Наду Калабу, нек понови даље нисам разумео још?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Сведока сарадника број 2, Булића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам, се који Булић? Не знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово двоје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово двоје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате у Вашим разговорима међусобним, да ли сте помињали и та имена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем потпуно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли ће да ми објасни у ком контексту их је спомињао и шта је причао о њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то ћете Ви да објасните?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро ја ћу да објасним зашто сам поставио то питање. Господин који је долазио код мене дотични је икс пута у разговору рекао неке реченице а то следеће? Да ће се свим Вуковарчанима најebати мајке, да ће их све потопити, да ће наместити Наду Калабу ако Станко га оцинкари, да све Вуковарчане треба пошприцати, то је икс пута, ја сам га смиривао, посебно је бацио акценат на Наду Калабу. Ја нисам знао у то време да је Нада Калаба имала то презиме па сам га питао чак и која Калаба па каже Нада Калаба је Станкова жена нису венчани, то је њој девојачко презиме и тад је испричао да се удала за кума и тако неке ствари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо. Господине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма, то су небулозе, небулозе и неистине господина Милојевића.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Моје следеће питање: шта је у том тренутку рекао за сведока сарадника број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте ме водили господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, не, не, када сте долазили код сведока сарадника број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте ме водили господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не, не, не, када сте долазили код мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете, не можете тако господине Милојевићу. Ви морате да му изнесете тврдњу и да кажете: јеси ли рекао да све Вуковарчане треба пошприцати. Па не можете Ви да очекујете да ми прихватимо Ваша питања типа шта је у том тренутку рекао за сведока сарадника број 2.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда, како је споменуо Наду Калабу. Разумете ли ме? Ја бих молио браниоце у том смислу, да мало, пошто очигледно да не помаже ово што ја интервенишем, да мало се консултује господин Милојевић са својим браниоцима, не можете тако, знате?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Јел је када је долазио код мене рекао да сведока сарадника зову број 2 зову крвави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то и овде.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, то сам рекао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Али када је долазио код мене, питам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то и овде, да га од тада зовусведок сарадник број 2, а од тада је од 91.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли сам га ја питао тада да ли је сведок сарадник број 2 и зашто га зову крвави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви питали?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисте, господине Милојевићу, само сте рекли да сте сазнали од господина Калања да ме спомиње неки господин Периф кога не познајем да требамо да одемо тамо, да частимо породицу да ми не би то и узели. То је истина која је била, то сам Вам, стално Вам једно те исти понављам и мислим не знам стварно. А да немате искуства, имате Ви искуства по овом изношењу Ваших података.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тачно да имам искуства, јако великог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Па и он мене коментарише.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не коментаришем, ја сам само рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Господине Милојевићу? То су казивања сведока.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли си правио неки план?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Да ли је правио неки план.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је правио неки план и нудио неке да ушприца ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо малопре, знате у том смислу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Да ли је господин када је долазио код мене употребљавао често реч «потопити»? Желео бих да ми објасни шта то значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам спомињао реч «потопити».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све у оном малопре контексту.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, али потопити на више начина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потопити Вуковарчане и тако даље?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све у том ранијем контексту, немојте то, чули смо то.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Желео бих да му поставим следеће питање: да ми господин одговори, од кога је чуо за надимак, пошто он у својој изјави пише кржави? Да ли је то његов производ или производ неких лица или људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, господине Милојевићу, да су после ових догађаја на Овчари од тада у Вуковару сведока сарадника број 2 звали кржави. Од кога је чуо?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Морам нешто и да потврдим да је тачно рекао, па сад не знам то је питање, већ потврда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем шта желите?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Тачно је то што сведок сарадник бр. 1 тврди да сам му рекао: шта се секираш, ти имаш своју истину, држи се ње, али је заборавио да дода: држи се само ње и причај њу. Али је заборавио да дода да сам му рекао: ако си чист и ако немаш ништа са тим и нико те не може осудити. То сам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли нама овде. Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли је то истина да сам му тако казао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да, имам, имам. Желео бих једно међупитање да му поставим, које је доста важно за представнике како да кажем ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, добро, немојте правити уводе толике.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли ћете поставити ово питање: да ли господин зна колико рупа има на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Рупа, гробница, има на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, да, да ли он зна да ли има једна, две или више?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао за ту ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Оправдано питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: ...где је било стрељање и ту што је било оно ископано, ја не знам колико има даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду. Да ли смо ја и он се видели са господином Васовићем у СУП-у Рума и поводом чега? Да ли би желео да објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја, господин, био је ту господин Васовић из МУП-а, да објасни, зашто смо се нашли у МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо то.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе да причамо.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Када смо се враћали, да ли ће ми објаснити, када смо се враћали из Београда од Марета, ја сам му поставио једно питање тада, први пут, да ли ти имаш кајмака у свему овоме, на шта ми је он одговорио: имам само код хангара, немам на рупи. Да ли је то тачно одговорио и да ли је то тако, уствари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу, ја сам Вам одговорио шта сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо њега, њега смо чули, испричао је што је испричао, а то што је испричао тумачићемо и у овом Вашем контексту.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро. Прескачем доста. Поставио бих му ово питање, можда ћете и то забранити. Зашто ме је лажно оптужио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Не може, наравно да не може.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, доказаћемо ми то. Ја сам му много помогао у животу, жртвовао сам пријатеље, другове, људе, веровао сам да је један полицајац частан човек, да живи у једном нормалном друштву. Нисам веровао да је убица ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет господине Милојевићу, коментариште, молим Вас, дајте питања па ћу Вам дати прилику да коментаришете.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Молим Вас, да ме више господин Милојевић, господине председавајући, не вређа. Ја што сам рекао ...

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Могу ли да му поставим ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли има сазнање о себи од заштићеног сведока Ц 007, да ли му је предочен његов опис, какав је као личност, тај заштићени сведок је давао исказ у Хашком трибуналу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми то не знамо, не знамо на шта се то односи.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, ја знам, пошто ће Хашки трибунал да ме посети ових дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не знам, када ми то сазнамо, онда ћемо дозволити да поставите и то питање.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро, добро то ћу задње. Да ли зна што је доста по мени важно, можда Вама неће бити, када је отишла смедеревска група после ослобођења? Када је демобилисана Србија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште зна за смедеревску групу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Зна господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате за постојање смедеревске неке групе добровољачке?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били су пар момака, али не могу да се сетим кад.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли знаш имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли зна господин имена тих пар момака?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте му предочавали нека имена, он није знао.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не зна. Добро. Да ли зна да ли је осим наше чете, лева Суподерица, тј. наш одред, то није чета, било добровољаца у још неким четама? Да ли су добровољци били само у одреду лева Суподерица или су се налази у саставу треће чете, друге чете, прве чете и да ли је још било добровољаца самосталних на том терену?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесам рекао да су долазили, да су се допуњавале јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допуњавале су се са ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са добровољцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са људством које је и добровољачко.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Поставио бих му ово питање: да ли ми је он рекао да ће Шешелјеви момци бити осуђени сви? Нека се само изјасни, који су учествовали у Вуковару, пошто је Шешелј у Хагу и он има информације, тако ми је он рекао, да држава прави сценарио да Шешелјеви добровољци одговарају, међу неким одговарају за Овчару и да ће ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што Ви тврдите у вашој одбрани.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да, то ми је он казао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма није истина, молим Вас, господине председавајући, ово су неке небулозе које господин износи, какве изјаве.

Откуд ја знам ко ће кога и за чега осудити. Ја сам рекао ово што је било, било је хиљаду посто тако и да је долазио и да је вршио притисак, значи вршио је притисак на мене и на моју породицу, а овде се прави фин и цвећка, да није ништа.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја сам цвећка господине, немојте да ме вређате, ја цвећка Ви нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није вређање, није увредљиво тог нивоа, да бисмо се у томе разумели.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Господине, часни суде, ја сам лажно оптужен и имам право да се браним, а немојте да ме назива цвећком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са питањима господине Милојевићу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Од кога је он чуо, пошто сам и ја чуо, да су Мирољуб, Станко и Јовица Кресојевић добили два милиона марака да се склоне лешеви, да ли се он сећа, од кога је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна, причало се.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: А да ли могу ја да кажем од кога се чуло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, наравно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Од господина Васовића из МУП-а Србије.

Он ми је то рекао и чак ми је рекао да познаје седам Кинеза, а не једнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Рекао ми је да устанем пет пута, пошто су ваљда имали малих Кинеза, сви мисле, ја сам 190. Само секунду. Добро то нећемо, неважно је. Добро ово може да буде питање и за њега, а можда и не може. Чији је рејон одговорности Овчара, да ли треће чете, друге, прве или ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није њихове.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да није, а био после тамо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није њихове.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ово је сад питање које можда можете да ми дозволите или не. Да ли сведок сарадник бр. 1 мисли да ћу ја лежати његову робију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, господине Милојевићу, наравно.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Још једно питање ћу поставити и завршавам. Да ли пошто сведок сарадник бр. 1 тврди да ја причам много небулозе, да сам испричао то што сам испричао, да лажем, да сам овакав, да сам онакав, да ли сведок сарадник бр. 1 сме, ја ћу да платим о нашем трошку, да ја и он и било ко од мојих људи идемо на полиграф. Ако један наш слаже,

потписаћу четрдесет година да лежим, ако је једна његова реч истина. Опет ћу да потпишем четрдесет година. Има људи, не може се закон варати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватам као коментар, господине Милојевићу, да ли имате још нешто у том смислу да коментаришете.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Имам још једно скратио сам превише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за казивање сведока. Добро. У том случају, дођите овамо за овај пулт где се налази сведок, окрените се лицем у лицем па господине Милојевићу реците у очи оно што мислите.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Могу ја њему први питање да поставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците? Не. Него реците му у очи оно што мислите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу, Ви сте заклали лице на рупи и вршили се оверавања лица, тако ја стојим иза тога хиљаду посто да је то тако.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Смете да се закунете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Кунем се у моје двоје малолетне деце.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ја се кунем у моје четворо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Жао ми је ваше четворо деце.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Е кад стоји тако нерешено да ли смете о мом трошку да идемо на полиграф ја и ти, једну реч, Ви десет питања, ја десет питања, ако једну реч ја слажем од Ваших питања, ако једну реч ја слажем ја ћу потписати овом суду 40 година, али не мора бити полиграф ако сам једну слагао овде, ако сте Ви рекли једну истину ја ћу опет да потпишем 40 година у вези мене, пазите не морам ја ја сам био два пута и није било проблема можете да изаберете Драговић Предрага, господине, можете Љубоја Марка, можете много момака овде да изаберете Ви и ако један полиграф утврди а има доста професор на Војној академији је полицајац који је радио 10.000 полиграфских тестова, лако ће утврдити Ваше лажи а моју истину.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу Ви сте били тамо, оверавали сте.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро то ће доказати суд.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу ово све што сам рекао је истина и да сте вршили притисак на моју породицу.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добро то сте Ви казали, на полиграфу можемо решити то, а Вашу робију господине нема шансе да лежим. Могли сте да преварите поједине људе али судство не можете преварити постоје многе ствари овде Ви покушавате да глумите то фрајерисање Ваше – осмех, кез, то не пали, истина је нешто друго, материјални докази морају да се поставе овде. Лажете да бисте спасили своју гузицу од 40 година робије. Срам Вас било. Уништили сте пријатеље, људе. Кажите истину.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао господине Милојевићу. Ово све што сам рекао искрено и да ми је жао настрадалих жртава на Овчари и немојте да ме вређате молим Вас господине Милојевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо вас.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Вама ништа не може бити жао само из једног разлога, убили сте 200 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу чули смо Вас, то је само било понављање.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ово морам да кажем реченицу молим Вас, отерали сте три најчаснија официра на робију, овде осуђујете невинне људе, Ви и даље убијате господине. Престаните да убијате више јер Ви сте злочинац који много сте убили. Ваша цифра се креће између 30 и 40 људи што сте убили, а то ће се доказати кроз процес.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Милојевићу то су неистине.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: А Ваше су истине, лепо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао истину и стојим иза тога, то што сам рекао све је истина.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Имате пет истина господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо вас, хвала лепо, можете господине Милојевићу, узмите Ваше документе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио знате само да задржите господина Милојевића. Ја имам један предлог. Овде је било пуно питања, пуно казивања господина Милојевића и да он нешто износи и сведок каже да то није тачно. Значи није само ова околност спорна, ја бих молио да их саслушате на ову околност разговора где Милојевић тврди да је сведок тврдио да ће се осветити Нади Калаби, да ће се осветити сведоку сараднику број 2, па ја бих молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је своје коментарисао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, то је тврдња његова и сведок каже то није тачно, ја бих молио да се суочавају на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сматрам да су практично ево сат времена последњих они су нон стоп у суочењу, разумете, , он коментарише, сведок коментарише «не то није тачно то су небулозе» они су тачно у суочењу, ништа нећемо добити ако смо сад опет поново понављали по тачкама.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, видећемо онда сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је 10 до 3, за данас је доста, наставићемо сутра у 9,30 сати. Хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

